

- 1 Reus ad mortem damnatus Eucharistiam suscipiens non gaudet immunitate, ib. n. 53. 451
 - 2 Reus excipiens de illegitimitate actoris existentis in quasi possessione, est actor, & probare debet, in c. Lator, n. 57. & 75. Qui filii sunt legitimi. 644
 - 3 Reus non iudicandus interrogatus potest jurare se delictum non commisisse, intelligendo intra se pro ut subest illi iudicio, in c. Falidicus, n. 45. & n. 129. de Crim. falsi. 156
 - 4 Et idem in teste qui jurat se nefecire, ib. n. 47. 160
 - 5 Contrarium, ib. n. 129. 160
 - 6 Reus non tenetur respondere si iudex exquirat quod non debet, secundum ordinem juris, sed potest appellare, vel alias licite subterfugere, sed non potest uti mendacio, ib. n. 129. 160
 - 7 Reus duobus in solidum obligatis creditor a quo maluerit potest debitum exigere, in cap. Sacro, n. 46. de sent. excomm. 348
 - 8 Nec conventus potest opponere exceptionem discussionis, ut correat conveniatur, ib. n. 47. 348
 - 9 Declaratur, ib. n. 53. 348
 - 10 Reus quando dimissive absolvatur ex capite innocentiae, & quando ab observatione iudicii tanquam non reperitur culpabilis, in c. Vetra, n. 131. & 133. de Cohabit. Cler. & mulier. 15
- Rex.**
- 1 Reges plures in uno regno esse possunt, in c. Significasti, n. 2. de elect. 204
 - 2 Reges efficere debent ut custodiantur leges & praecepta Dei, in c. Cum venissent, n. 27. de iudic. 16
 - 3 Regia privilegia rolluntur per legem generalem, etiam si de illis non fiat specialis mentio, in c. Cum Capella, n. 9. de privileg. 235
 - 4 Reges multi sunt qui Superiorem in temporalibus non recognoscunt, in c. Ex Epistola, n. 4. de probat. 112
 - 5 Reges sicut dignitatis altitudine praeminent, ita potioris prerogative gratia sunt attendendi, in c. ad hac, n. 16. de Relig. domibus. 460
 - 6 Rex alienare seu donare non potest in praerudicium regni sui & contra Regis honorem, in cap. Recolentes, n. 30. de Statu Monach. 430
 - 7 Regum jura Concilii Tridentinum praeservavit, sed nova illis non attribuit, in cap. De Xenodochiis, n. 25. de Relig. domib. 457
 - 8 Regia protectio de facto a secularibus ministris assumpta Ordinarii jurisdictionem non laedit, ib. n. 26. 457
 - 9 Rex Anglia si de jure faciat mentionem de suo regno intelligitur, in c. Canonum statuta, n. 12. 15
 - 10 Rex in suo regno est Monarcha & totum continens, ibid. num. 16. 16
 - 11 Reges & eorum Officials an, & quando interesse possint in Concilio.
 - 12 Vide in ver. Synodo provinciali qui debeant interesse.
 - 13 Rex qui credit matri assensit eum ex adulterio genitum, & renunciat regno, de fatuitate redarguitur a Legibus, in c. Ut filii, n. 9. & 12. de filiis Presb. 424
 - 14 Rex est secularis persona, in cap. Cum non ab homine, n. 3. de iudicis. 5
 - 15 Rex non ungitur Chrismate in capite, sed oleo delinitur in brachio, sive humero, vel in armo, ib. n. 9. 6
 - 16 Rex habet in regno suo jura supremi Principis, id est, Imperatoris, in c. ad falsarium, n. 22. de Crim. falsi. 163
 - 17 Rex qui pacifice regnum possidet in paritate opinionum utrimque probabili, iniquum est ut de sua possessione ei deiciatur, in cap. Ne imitatis, num. 307. de Constitut. 61
 - 18 Rex Portugallie inhabilis a regno non removetur, sed datur illi Coadjutor a Romano Pontifice ob publicam utilitatem, in c. Caeterum, n. 56. de Rescript. 132
 - 19 RIGOR quid sit, in c. Nimis, n. de fil. Presbyter. 437
 - 20 RITUS proprie quid sit, in c. Presbyter, n. 16. de Sacram. non iteram. 420
 - 21 ROBOAM repraehenditur quod sequutus fuerit consilium juvenum derelictio consilio seniorum, in c. Ne in nitaris, n. 265. de Constitut. 56
 - 22 ROMAE quilibet Clericus, aut etiam Laicus in causis ad forum Ecclesiae spectantibus conveniri potest, licet aliis ibi forum specialiter non fortiat, in c. Licet, n. 22. de foro competen. 55
 - 23 ROMANAM Ecclesiam excusat necessitas, cum non possit de suo omnibus providere, in cap. inter caetera, n. 17. de offic. ordin. 535
 - 24 Romanae Ecclesiae vacantis pastor, sponfus & caput visibile est Christus, in cap. Cum olim, n. 16. & 24. de major. & obed. 574
 - 25 Romana Ecclesia mortuo Papa dicitur acephala & viduata, ib. n. 22. 574
 - 26 Declaratur, n. 24. & 25. 574

- 2 Romana Ecclesia nunquam a tramite Apostolicae traditionis errasse probatur, in c. Venerabili, n. 17. de testib. 143
- 3 ROFFREDUS Beneventanus increpatur quod irreverenter de Papa locutus fuerit, in c. Super specula, n. 26. Ne Cler. vel Monach. 644
- 4 ROTAE decilio de Abbatibus ordinantibus saeculares cum dimissoris Episcopi expenditur, in c. Aqua, n. 17. de Consecr. Eccles. vel Altar. 536
- 5 Rotae decilio quod Episcopus ex magna causa dispensare possit contra Canones etiam Concilii, multipliciter declaratur, in c. Nimis, n. 24. & seqq. usque in finem de fil. Presbyter. 400
- 6 Rotae Romanae decisiones sunt magistrales & probabiles tantum, licet magnum habeant pondus autoritatis, in c. Cum venissent, n. 31. de iudic. 17
- 7 Rotae Romanae decisiones praevalet communi opinioni, ib. num. 32. 17
- 8 Item faciunt jus in Curia ad instar styli, faltem si secundum eas fuerit scriptis iudicatum, ib. n. 33. 17
- 9 Rotae Romanae in suis decisionibus non licet Tridentini Concilii decreta interpretari absque speciali facultate, ib. n. 34. & seqq. 17
- 10 Rotae decilio in causa Salamantina jurisdictionis cur non impressa inter decisiones organum seraphini, in cap. Significasti, n. 15. & 20. de Offic. Archid. 473
- 11 Rotae Auditores non sunt familiares Papae, in c. Ex parte, il secundo, n. 36. de privil. 243
- 12 Rotae Auditorum jurisdictione est ordinaria in procedendo, sed delegata in sententiando, in c. Cum olim, n. 7. de major. & obedien. 573
- 13 Rotae decilio in causa Parmensis status referretur, in cap. Lator, n. 6. Qui filii sunt legit. 76
- 14 Expenditur, ibid. nu. 7. & nu. seqq. usque ad nu. 54. & n. 71. usque ad n. 88. 78
- 15 Revocatur, ib. n. 88. 89
- 16 Rotae decilio in causa Cordubensi super unione beneficii litigiosi refertur, in cap. Sicut unire, num. 58. de excess. Praelat. 195
- 17 RUBRICAE Missalis Romani servari debent non obstante quocumque preterito & contraria consuetudine, in c. Cum creatura, n. 29. de celebr. Missar. 554
- 18 Rubricae Decretalium, ut legum sunt authenticae, & allegari possunt ad decisionem causarum, si habeant orationem perfectam, ib. n. 30. 554
- 19 Secus in rubricis Decreti, & cur, ib. n. 31. 554
- 20 Rubricae Decreti non sunt authenticae, excepta prima, in c. Canonum statuta, n. 40. & seq. de Constit. 17
- 21 An illarum auctor fuerit Gratianus, ib. n. 41. 17
- 22 Rubrica prima Decreti quo sensu dicitur authentica, ib. num. 42. 17
- 23 Rubrum declarat materiam nigri esse illius naturae, cujus est rubrum, in c. Qui Presbyterum, n. 79. de pen. & remiss. 256
- 24 Rudes & ignari in quo differant, in c. Cum sit ars, n. 7. de etat. & qual. 400
- 25 Rumor quid sit, & in quo differat a fama, in c. Vetra, n. 44. de Cohabit. Cler. & Mulier. 9
- 26 Rustici & Coloni Ecclesiae, an & quibus casibus sint exempti a jurisdictione seculari, in c. Nullus, n. 46. de foro compet. 40
- 27 Rustici tantum privilegia suffragantur, quando agnoscolunt, & vadunt, & recedunt, in c. innovamus, n. 2. & 10. de Treug. & Pace. 585

Sacerdos, Communia.

- 1 Sacerdos supremus in primitiva Ecclesia consecratur speciali consecratione, & ad speciale actum, in c. Quanto, n. 14. de Constitut. 181
- 2 Sacerdotibus debentur stipendia laboris jure Divino, naturalique, in c. Praeterea, n. 24. Ne Praelat. vices suas. 62
- 3 Sacerdotes Gentilium in ingressu Sacerdotii mediam partem redditum summo Sacerdoti ministrabant, ibidem num. 42. 62
- 4 Sacerdotum Ordo bipartitus est, in c. Requiritur, n. 70. de Ordin. ab Episcopo. 553
- 5 Opinio Butrii & Abbatis circa potestatem sacerdotalem refertur tanquam periculosa, in c. Quanto, n. 6. & seqq. usque ad n. 20. de Consecr. 181
- 6 Sacerdotes & Curati super quibus sint examinandi, in c. Cum sit ars, n. 10. de etat. & qual. 400
- 7 Sacerdotis verbum aut sacramentum, aut sacrilegium, in c. Cum autem, n. 17. de Jurepatr. 492
- 8 Sacerdotibus & Ecclesiae Ministris debentur alimenta ex

- redditus Ecclesiae de jure divino, in c. Cum secundum, n. 2. de preben. 84
- 3 SACERDOTIBUS de Altario vivere, non luxuriari permittitur, ib. n. 3. 84
- 4 SACERDOS ordinatus ante manus impositionem est versus SACERDOS habens potestatem consecrandi Corpus & Sanguinem Christi, in c. Presbyter, n. 26. de Sacram. non iteram. 420
- 5 Vide in ver. Ordinum materia.
- 6 SACERDOTES etiam in vitiu possunt a suis Episcopis ex una ad aliam Ecclesiam transferri, in c. Quanto, n. 50. & 88. de translac. Episcopi. 295
- 7 SACERDOTES non possunt ad aliam Ecclesiam transferri in vitiu, nisi ex causa communis utilitatis vel necessitatis, ib. n. 88. 297
- 8 Vinolentum SACERDOTEM Apostolus damnat, & vetus lex prohibet, in c. A crapula, n. 5. de vit. & honest. Cler. 2
- 9 SACERDOS regularis a potestate, qui decem furta qualificata commisit, ex voto Congregationis ad trimes in perpetuum transmissus fuit, in c. Cum non ab homine, n. 106. de iudic. 12
- 10 Vide in ver. Clericus quoad degradationem.
- 11 SACERDOS quantum ad virtutem Sacramenti est mere instrumentum, ex voto inanimatum, licet sit organum vivum quantum ad meritum personale, in c. Vetra, n. 5. de Cohabit. Cler. & Mulier. 7
- 12 ORATIO sancti fulcitur duplici merito, sed profani unico tantum, ib. n. 6. 7
- 13 Ecclesia quo sensu dicitur pollui ab indignis, ib. num. 7. & seqq. 7
- 14 SACERDOS quantumcumque pollutus non potest divina sacramenta pollucere, quae purgatoria cunctarum contagionum existunt, ib. n. 8. 7
- 15 Vide in ver. Presbyter, Ordo, Character.
- 16 SACERDOTES mali Sacramenta administrando se tantummodo laedunt, in d. cap. Vetra, n. 9. de Cohabit. Cler. & Mulier. 7
- 17 SACERDOS Concubinarius.
- 18 Vide in ver. Clericus quoad delicta.
- 19 SACERDOTIBUS pro crimine famulo, & non notorio indiciter Canonica purgatio, & si in purgatione defecerint, sunt deponendi, in c. Vetra, n. 111. de Cohabit. Cler. & Mulier. 13
- 20 SACERDOS qui deposito habitu & tonsura in sevis enormitatibus deprehenditur, non gaudet privilegio Canonis, in c. Coningit, il secundo, num. 13. & seqq. de sent. excom. 343
- 21 Gaudet tamen privilegio fori, nisi ter monitus non desistat, ib. n. 13. & seqq. 343
- 22 SACERDOTES, & Pastores Ecclesiae sunt Medici spirituales, qui meliunt languoribus animarum, in c. Ne in nitaris, num. 296. de Constit. 69
- 23 SACERDOTIS officium est nulli nocere, omnibus autem vel prodesse, in c. Cum SACERDOS, n. 3. de polluc. lan. 617
- 24 SACERDOS potest esse Advocatus pro conjunctis, qui alium Advocatum non reperiant, vel non aequum bonum, ib. n. 7. 617
- 25 Conjuncti duntur consanguinei, & affines ex licita copula usque ad quartum gradum, ib. n. 8. 617
- 26 Illicita vero usque ad secundum, ib. n. 9. 617
- 27 SACERDOS potest patrocinari pro miserabilibus personis, etiam divites sint, ib. n. 12. 618
- 28 Non tamen contra Ecclesiam suam, nisi imminet necessitas, ib. n. 13. & n. 20. 618
- 29 SACERDOS qui est Advocatus, vel Procurator pro extraneo contra Ecclesiam, in qua vel a qua beneficium obtinet tanquam ingratsus est ipso jure privatus beneficio, ib. n. 14. 618
- 30 SACERDOS si necessitas imminet, potest pro conjunctis contra Ecclesiam suam patrocinari, ib. n. 20. 618
- 31 SACERDOTI an liceat comedere post Marcinum cum dicitur sero, & mane Missam celebrare non praemis dormitione, aut digestionem, in c. Si consistit, n. 14. de Accusat. 5

Sacerdos quoad Confectiones.

- 1 SACERDOS existens in peccato mortali, si tempus ita urget, ut non sit locus penitentiae, potest ministrare Sacramentum absque peccato, in c. Ne in nitaris n. 279. de Constit. 58
- 2 SACERDOS excommunicatus denunciatus non potest sacramentaliter absolvere poenitentem, etiam in articulo mortis, in c. Quoniam, n. 28. de Constit. 122
- 3 SACERDOS ut valide a peccatis absolvat, debet non solum esse approbatus ab Ordinario, sed etiam habere jurisdictionem in poenitentes, in cap. Ne pro dilatione,

- num. 8. de poenitent. & remiss. 298
- 4 SACERDOS ab Ordinario non approbatus habet jurisdictionem habitam, sed non actum, ib. n. 12. 298
- 5 SACERDOS de jure communi satis est ut habeat potestatem absolvendi habitu ad hoc ut illius executio per electionem prorogetur, secus post Conc. Trid. ib. n. 14. 298
- 6 SACERDOTES saeculares non Curati non possunt audire Confectiones confitentium ex alienis Diocesis etiam in Diocesi in qua sunt approbati, ibidem numero 231. & 27. 299
- 7 SACERDOTES non Curati five Saeculares five Regulares non possunt audire Confectiones etiam subditorum Episcopi approbantis extra Diocesim in qua sunt approbati, ib. n. 26. pag. 299
- 8 SACERDOTES simplices an habeant privilegium filii eligendi Confessorum, ib. n. 51. 301
- 9 SACERDOS saecularis etiam in illa Diocesi, in qua est approbatus, non potest audire Confectiones confitentium ex alia Diocesi, ib. n. 67. 302
- 10 SACERDOS revelans peccatum sibi confesum punitur tanquam simoniacus, & haereticus ad fidem reversus in c. Officiu, n. 24. de poen. & remiss. 283
- 11 Declaratur, ib. n. 25. & 28. 283
- 12 SACERDOS quod scit in Confessione, non scit ut homo, sed ut Deus, & dicitur quasi nescitum, ib. n. 29. 283
- 13 SACERDOS in actu Confessionis est Vicarius Dei specialis, ib. n. 30. 283
- 14 SACERDOS proprius quis dicatur, in c. Omnis n. 55. & seqq. de poenit. & remiss. 290
- 15 SACERDOS saecularis etiam in Diocesi ubi est approbatus non potest audire Confectiones confitentium ex Diocesi sibi alienis, ib. n. 70. 291
- 16 SACERDOS proprius dicitur is, in cuius Parochia quis habitare praesent, in c. Significavit, n. 31. & seqq. usque ad num. 40. de Paroch. 292
- 17 SACERDOS notorie excommunicatus de jure communi potest valide quem absolvere in articulo mortis, secus ex Conc. Constantiensi, in c. A praedecessore, n. 111. de schim. 101

Sacerdos quoad Missam.

- 1 SACERDOS officium, vel Missam celebrans pro alium facti facit his, pro quibus tenetur offerre, sed non suae obligationi, in cap. Ex parte, num. 51. de Cler. non resident. 39
- 2 SACERDOTES non prohibentur primas Missas decantare, & in illis post Offertorium in medio Altaris ad populum se convertere, & oblationes accipere a sponte dantium, sed perambulationes pro Ecclesiam, & exhortationes prohibentur, in c. Pastoralis, n. 39. de his que sunt a Praelat. 203
- 3 SACERDOS potest locare operas suas spirituales absque vitio simoniae, in c. Significatum, n. 7. & n. 39. de Praeb. 75
- 4 SACERDOS non potest obligari pacto, vel statuto ad celebrandum quotidiu, aut semper de uno Sancto, ib. n. 8. 75
- 5 SACERDOS qui tenetur ad solam Missae celebrationem non autem ad illius applicationem an possit pro applicatione elemosynam accipere, ib. n. 38. 77
- 6 SACERDOS potest accipere elemosynam pro Missa, etiam si aliunde habeat sustentationem, ib. n. 41. 77
- 7 SACERDOS in consecratione, quae est essentialis oblatio, non Ecclesiae, sed Christi personam agit, in c. Fraternitatem, n. 62. de Sepultur. 280
- 8 SACERDOS qui tot Missas non celebrat, quor stipendia accepit, tenetur ad restitutionem ex Decreti S. Congregationis Concilii de celebr. Missar. ib. n. 65. 280
- 9 SACERDOS an pro unica Missa possit plura stipendia incongrua accipere, ib. n. 80. & seqq. usque ad n. 84. 282
- 10 SACERDOS qui alicui promissit gratis, & liberaliter Missam dicere, tenetur stare promissis, quantumcumque nudum sit pactum, ib. num. 81. 281
- 11 SACERDOS obligatus ad plures Missas excusatur celebrando unam pro omnibus propter impossibilitatem celebrandi pro quolibet specialiter, aut propter consensum expressum, vel tacitum eorum, qui elemosynam conferunt, ib. n. 88. 282
- 12 SACERDOS qui tenetur ad solam Missae celebrationem cum commemoratione, vel collecta potest sacrificium quibus voluerit applicare, ib. n. 90. 282
- 13 SACERDOS graviter peccat si Missam non celebrat saltem quater in anno, scilicet in praecipuis festis, in c. Dolentes, n. 13. de celebr. Missar. 547
- 14 Cogi tamen non potest ab Episcopo ex Decreto Concilii Trid. sed moneri tantum, ut non impediatur celebrare, ib. n. 14. 547

cem dies non fuerit appellatum, in e. Cum inter vos, num. 1. de sent. & re iudic. 174

Sententia simpliciter lata non durat post obitum, vel remotionem proferentis, nisi successerit eam confirmet, & ratam habeat, in c. A nobis, il primo, numer. 53. & feqq. usque in fin. de sent. excomm. 309

Sed si lata sit sub conditione, expirat per mortem proferentis ante conditionis implementum, ibidem numero 54. & num. 59. & 61.

Sententia excommunicationis à Delegato prolata in Contradictores expirat mortuo, vel revocato Delegato, ib. n. 55. 309

Sententia quæ tempore proferentis injectit vinculum, durat ultra tempus proferentis, ib. n. 56. 309

Sententia respectu processus, vel effectus producendi in futurum, tollitur per remotionem proferentis, ibid. num. 58. 309

Sententia forma in quolibet procedendi modo sequi debet juxta formam iudicij, in c. Qualiter, & quando, il secundo, n. 35. & 79. de Accusat. 12

Praelatus an statim lata sententia super crimine intelligatur ipso iure privatus dignitate, vel beneficio, ibid. num. 90. 15

Sententia lata super crimine quos effectus producat, ibid. num. 91. 15

Sententia, & illius executio in die feriata. Vide in ver. Ferias. 283

Sententia diffinitiva fertur ex violenta presumptione, in c. Ne imitari, num. 102. de Condit. 37

Sententia in qua iudex asserit Delegatum, non statim, nisi ostendantur commissio, in c. Cum in iure, num. 24. de Off. Delegat. 492

Etiamsi lata sit contra contumaciter absentem, ibidem num. 27. 492

Secus si pars fuerit praesens in prolatione sententiae, & non appellaverit. Item secus si quandoque comparuerit ante litis contestationem, & non contradixerit, ibidem num. 28. 492

Sententia Principis declaratoria juris habet vim generalis statuti, in c. Quoniam, n. 67. de Condit. 127

SEPTIMI libri Decretalium compilatio sub Gregorio XIII. inchoata, & sub Clemente VIII. absoluta, cur publicata non fuerit, in c. Cum venissent, num. 61. & seq. de iudic. 230

SEPTUAGENARIJ indistincte dicuntur fenes, nec quoad eos est locus arbitrio iudicis, in c. Cum sis, n. 24. de Convent. Conjugat. 410

SEPULCRUM tangere olim non licebat etiam reficiendi causa, in c. Cum ex eo n. 26. de Reliq. & vener. Sanctor. 575

SEPULTURA, seu jus liberè recipiendi aliquem ad sepulturam potest praescribi, in c. Cum olim, n. 25. de praescrip. 165

Sepultura electio in loco minus religioso, an & quando valeat, in c. Fratemitatem, n. 1. & feqq. de Sepul. turis. 275

Sepultura relicto sepulcro majorum suorum eligi non potest in Ecclesia, quæ de iure, vel privilegio, cæmeterium non habet, ib. n. 2. 275

Sepultura privilegium potest Episcopus concedere ex iusta causa, & de Capituli consensu, dimissa tamen Parochiali Ecclesiae Canonica portione, ib. n. 7. 275

Sepultura cur potius sit eligenda in locis magis religiosis, ib. n. 8. 275

Sepulcus apud Martyrem orationi Martyris commendatur, ib. n. 10. 275

Sepulcrum non eligentes, aut minus rationabiliter, sepeliendi sunt in sepulcro majorum suorum, ib. n. 12. 275

Vide in ver. Simonia in Sepultura.

SERMO malus toties procedit de ore nostro ad destructionem audientium, quoties loquimur non ut convenit audientibus, in c. Falsidicus, n. 69. & nu. 136. de Crim. fals. 157

Sermo simplex regulatiter verificatur pro prima vice, in c. Innovamus, n. 7. de Treug. & Pac. 585

Fallit in septem casibus, ib. n. 8. 585

Servientes circumscripta consuetudine vel privilegio, an sint sub jurisdictione illorum quibus servant, in cap. Cum contingat, n. 19. de for. compet. 60

Servitutem non recipit quod humani iuris esse desit, in c. Quoniam, n. 51. de Iurepatr. 482

Servi ecclesiarum gaudent Ecclesiasticis privilegiis, in cap. Ut privilegia, nu. 5. de priv. 248

Servi Ecclesiarum sunt de foro Ecclesiae, in c. Nullus, nu. 17. de foro compet. 37

Si perpetuo Ecclesiae servitio sunt addicti, secus si conducti, ibid. nu. 18. 37

Servientes Militiis, Monasteriis, Hospitalibus, vel Col-

legiis, an & quando fori privilegio gaudeant, ibid. nu. 71. 42

SERVITIUM, & labor non attenditur à iure nisi habitibus legitimum ingressum in casibus, locis & temporibus permittis, in c. Gravis, n. 91. de Restit. Spo. 107

SERVITUS aquæ ducendæ nunquam perditur per non usum, si fons aruerit, in c. Treugas, n. 61. de Treug. & Pac. 583

Servitus est mors civilis, quæ morti naturali assimilatur, in c. Per tuas, il primo, n. 18. de Simon. 46

SERVUS non potest esse Notarius, in c. Sicut te, n. 59. Ne Cler. vel Monach. 639

Servus praesumitur fuisse ab origine, qui nunc reperitur in quasi possessione servitutis, licet de iure non praesumatur, in c. Lator, n. 62. Qui filii sint legit. 85

Sicera quid sit, in c. A crapula, n. 11. de vit. & hon. Cler. 2

Sicut, dictio importat omnimodam similitudinem in substantia, qualitate, & modo simul, in c. Quæsitum n. 23. de Cohabit. Cler. & Mulier. 19

SIGILLUM Confessionis sicut & Confessio est de necessitate Sacramenti, & de iure Divino, in c. Officii, n. 27. de Pen. & remis. 283

Papa super sigillo Confessionis dispensare non potest, ib. nu. 28. & 30. 283

Sigillum Confessionis sine Penitentis licentia nullus mortalium violare potest, etiam pro salute totius mundi, ib. n. 32. 283

Sigillum Episcopi ex consuetudine generali totius Orbis reputatur authenticum in spectantibus ad officium suum, in c. Postcellionem, n. 9. de Probat. 118

Sigilli appositio tantum probat quantum subscriptio manu propria, in c. Cum in iure, n. 38. de Off. deleg. 492

SIGNATURA iustitiæ cum in genere & consuevitur commisso cause debet in commissione addere clausulam, dummodo non agatur de interpretatione Decretorum Concilii Tridentini, in c. Cum venissent, num. 35. de Iudic. 17

Signatura quid senserit in muliere que lite pendente in foro seculari effusa est Mantellata, seu Piztocara S. Augustini, in c. Magnus, n. 80. de oblig. ad ratic. 454

Signaturæ Cardinales & Praelati sede vacante supplicatio- nes, vel commissiones signare non valent, in cap. Cum olim, n. 75. de major. & obed. 577

Signaturæ iustitiæ commissio sufficit in causis, quæ in Curia tractari debent, in cap. Ex parte, n. 12. de for. compet. 64

SIGNI exterioris traditio requiritur ad effectum Ordinis, in c. Cum venisset, n. 41. de facta Unct. 412

SIGNIFICATIO rei Sacramentalis est de essentia Sacramenti, & habetur sufficienter per materiam ejus, ibid. num. 48. 412

Significatio Sanguinis Christi non habetur sufficienter per traditionem patene cum pane, ib. n. 78. 414

Signum illud exterius in quolibet Ordine est essenziale, in quo principalis actus illius Ordinis designatur, in cap. Presbiter, n. 17. de Sacram. non iterat. 420

SILENTIUM quando habetur per dissentium, in c. Perlatum, n. 8. de iis que vi met. caus. 620

SIMILE nullum est idem, in c. Ad audientiam, il secundo, n. 54. de Refec. 164

SIMILITUDO, & effectus facit ut quis dicatur de numero eorum, de quorum numero non est, in c. Nuper à nobis, n. 7. de bigam. 463

Nullum simile est idem, in c. Damnamus, n. 5. de Summ. Trin. & fid. Cath. 11

SERVITUS aquæ ducendæ nunquam perditur per non usum si fons aruerit, in c. Treugas, n. 61. de Treug. & Pac. 583

Servitus est mors civilis, quæ morti naturali assimilatur, in c. Per tuas, il primo, n. 18. de Simon. 46

Simonia, communita.

Simonia Authores qui fuerint in novo, & veteri Testamento, in c. Cum pridem, n. 8. de pactis. 594

Simonia quales habeat ex iure naturali inordinationes, & deformitates, ibid. n. 9. 594

An, & quando sit propriè hæresis, ib. n. 24. 595

Simonia crimen est merè Ecclesiasticum, in c. Ex diligenti, n. 5. de Simon. 31

Simoniacum non est in pactum deducere etiam in spiritalibus ea, quæ præcipiuntur à iure, in c. Ad audientiam, il secundo, n. 13. de Refecrip. 162

Dummodo deducantur eo modo, quo tacite insunt, ib. num. 17. 162

Episcopus nihil potest accipere in casibus enumeratis, in c. In ordinando, n. 32. & feqq. usque in fin. de Simonia. 26

5 Et

Et quid in Notario, ib. 26

Vide in ver. Notarius.

Simoniacum, & dolosum arbitrium non valet, in c. Non sine n. 1. de Arbitr. 632

Simoniacum committens non excusat ex eo, quod se peccare non crederit, in c. Ne innatis, num. 428. de Condit. 81

Simoniacum non inducit datio mutua spiritualium, & temporalium, nisi actus sint correptivi, & unus causeretur ab alio, in c. Præterea, n. 97. Ne Prælat. vices suas. 66

Simoniacum non committitur in Curia Romana in his quæ simoniaca sunt, quia prohibita si fiat Principe autorisante & sciente, in cap. Præterea, num. 3. Ne Prælat. vices suas. 60

Secus in his, quæ prohibita sunt quia simoniaca, ibidem num. 4. 60

Simoniacum non inducit datio mutua spiritualium, & temporalium, nisi actus sint correptivi, & unus causeretur ab alio, ib. nu. 97. 66

Simoniacum an inducat sola voluntas in his, quæ simoniaca sunt quia prohibita, in c. Ex parte, n. 18. de Offic. Deleg. 486

Simonia, an & quando sit propriè hæresis, in c. Cum pridem, n. 24. de pactis. 595

Simonia in his quæ simoniaca sunt quia prohibita, non habet locum in Curia Romana, ib. n. 67. 598

Simonia non est deducere in pactum juris communis dispositionem, in c. Tua nos, n. 16. de Simon. 50

Etiamsi in actu receptionis fuerit appositum, n. 17. 50

Simoniacum non inducit datio mutua spiritualium, & temporalium quoties una non causeretur ab alia, ibidem num. 25. 51

Secus si actus sint correptivi, ib. num. 26. 51

Est tamen vitanda propter speciem mali, ib. n. 27. 51

Simonia iudicio Ecclesiae non committitur in parvis xenis & manucensis, ib. n. 37. 51

Simonia est quoad Deum, & in parvis, & in magnis numeribus, si animus iudicis ex eis seclatatur, ib. n. 39. 52

Simoniacum an committatur, qui debitori suo dat aliquid spirituale ut quod suum est recuperet, in c. Ad audientiam, il secundo, n. 19. de Refec. 162

Simonia dicitur hæresis, sed large, & impropiè, in c. Nobis, num. 61. de Simon. 36

Declaratur, ib. n. 82. 38

Simonia quamvis aliquoties captivè affectum, tamen naturalis consensu directè, & per se non obviat, ibidem numero 62. & 65. 36

Simonia punibilis non committitur absque peccato, ib. num. 72. 37

Non cadit in ignorantem, ib. n. 74. & 77. 37

Simonia non committitur in contractu gratuito, in c. In ordinando, n. 4. de Simon. 25

Simonia quaedam dicitur quia prohibita, quædam prohibita quia simoniaca, in c. Ex parte, il primo, n. 17. de off. delegat. 486

Et an conveniatur sic distinguatur Canonizet, in c. Cum pridem, n. 2. & feqq. usque ad n. 30. de pactis. 596

Duranti objecta referuntur adversus prædictam distinctionem, ib. n. 22. 594

Diluuntur, ib. n. 11. & 22. 595

Officium Oeconomis, Sacrificis, aut Protectoris vendere non est simoniacum, nisi quia prohibitur, ib. n. 17. 595

Vendere gratiam & Sacramenta est in se simoniacum, & iure divino, ac naturali prohibitorum, ib. n. 7. 594

Simoniacum non est in actu receptionis, vel ingressus ad jus spirituale aliquid dare, vel offerre sine pacto, vel conditione, in c. Tua nos, n. 23. de Simon. 51

Simoniaca hæresis, quæ ex natura rei impedit acquisitionem spiritualium quæ sit, in cap. Nobis, num. 82. de Simon. 38

Papa an possit committere simoniam. Vide in ver. Papa quoad delictum.

Simonia solo affectu animi non committitur, sed aliquo dato, vel recepto, in c. de Mandato, n. 2. de Simon. 53

Simonia est morbus cancerosus, in quo opus est ferro ignito, in c. Accusatam, n. 8. de Simon. 29

Simonia dicitur hæresis ad cuius comparationem cetera crimina quasi pro nihilo reputantur, in c. Per tuas, il primo, n. 4. de Simon. 45

Simonia quoad absolutionem, & dispensationem.

Simoniacum oculum potest Episcopus rehabilitare ad ordines, & cum eo dispensare quoad suspensiones tam ab ordinibus, quam beneficiis, sed non dispensare Fagnani Repertor.

Simonia in admissione ad Canonicatum.

Simonia in admissione ad Canonicatum.

Consuetudo secundum quam Canonici dant aliquid in sua receptione, an valet, in c. Præterea, num. 66. & 81. Ne Prælat. vic. suas. 65

Consuetudo ut dimidia fructuum primi anni praesentiorum vacantium cedat in utilitatem mensæ Capitularis non est sublata à Conc. Trid. ib. n. 81. 65

Consuetudo cuius vigore Canonicus novus singulis Canonicis chirotecas distribuit post admissionem ad fructus, & distributiones, sublata est à Conc. & Bulla Pii V. in c. Tua nos, n. 18. de Simon. 51

Ex consuetudine exigendi à beneficiis donativum in ingressu, Episcopis non licet denegari literarum executionem, vel possessionem beneficiis post ingressum non solum donativo, in c. In Ordinando, num. 42. de Simon. 27

Simoniacum est Clericus, qui confert Ecclesie bona sine eo pacto, ut recipiatur in Canonicum, & illa sibi retineat pro præbenda, in c. Tua nos, numero 1. de Simon. 50

Simoniacum non est in actu receptionis, vel ingressus ad jus spirituale aliquid dare, vel offerre sine pacto, vel conditione, ib. n. 23. 51

Simoniacum non est recipere aliquem in Canonicum ex pacto, ut de præbendis distinctis nihil recipiatur, in c. Cum M. n. 33. de Condit. 155

Secus si recipiatur cum pacto, ut nec de Canonica, nec de præbendis distinctis, nec de communibus provenitibus aliquid habeat, ib. n. 35. 165

Simonia in Beneficio.

Simonia sicut committitur in beneficii affectione, ita & in illius dimissione, in c. Non sine, numero 4. de Arbitr. 632

Beneficium Ecclesiasticum vendere an sit simoniacum, quia prohibitorum, vel è converso, in c. Præterea, n. 5. Ne Prælati vices suas. 60

Simonia in beneficiis an excludatur ex eo quod vendantur fructus beneficii, seu præbenda, non autem beneficium, seu Canonica, in c. Cum pridem, n. 90. & feqq. usque ad n. 114. & n. 123. de pactis. 601

Simonia non committitur si pure renuntiatur literis ad vacatura, & postea referatur renuntiationis annua pensio, in c. Ad audientiam, il secundo, numero 11. de Refec. 164

Simonia in beneficiis an sit prohibita de iure divino, remissivè, in c. Tua nos, n. 43. de Simon. 52

Simoniacum est redimere adversantium obstacula super dignitate, vel præbenda ante jus quietum, sedis si post, in c. Non sine, n. 7. de Arbitr. 612

Simoniace non sunt partium conventiones super modo permutationum, & resignationum cum pensione, nisi fiant independenter à voluntate Superioris, in c. Cum pridem, n. 19. de pactis. 595

Simoniacum non est concludere tractatum permutationis, aut reservationis cum pensione sub conditione si Papa placuerit, ib. num. 21. 595

Simoniacum est, & de iure divino prohibitorum accipere pecuniam pro collatione beneficii, cui sit annexa executio Ordinis, vel potestas Clavium, ib. num. 31. usque ad n. 39. 596

Canonicatum vendere, vel aliud simplex beneficium an sit simoniacum quia prohibitorum, vel è converso, ib. n. 39. & feqq. usque ad n. 53. & n. 67. 596

Simoniaci in ordine, & in beneficio à Conc. Chalcedonensi simili penâ damnantur, ib. n. 40. 597

Simoniacum esse vendere titulum Canonice quibus rationibus probetur, ib. n. 51. 598

Ministrum templi pro pecunia instituire simoniacum est in lege veteri, ib. n. 119. 603

Simoniaci an sint dantes pecuniam Papæ pro collatione beneficii, ib. n. 141. & feqq. usque in fin. 605

Simoniaci in ordine gravius puniuntur, quam simoniaci in beneficio, ib. n. 130. 604

Episcopus nihil potest accipere in casibus enumeratis, in c. In ordinando, num. 32. & feqq. usque in fin. de Simon. 26

Et quid in Notario, ib. 26

Vide in ver. Notarius.

Simoniacum est contra Divinas, & humanas leges dare aliquid temporale pro collatione beneficii Ecclesiastici, in c. Ex diligenti, n. 3. de Simon. 30

Simoniacum est beneficium fundare, vel dotare eo pacto E 4

numero 10. de sangu. & affin. 68
SCIRE propriè quid sit, in c. Quod Dei timorem, n. 3. de statu Monach. 443
Scire aliquid per causas intrinsecas rei est perfectiùs scire, quam per causas extrinsecas, ib. n. 4. 443
Scire dicimus non solum quæ videmus, sed etiam quæ ab alijs audivimus, & quæ vehementer opinamur, in cap. Venerabilis, n. 26. de Testib. 143

sub sigillo Confessionis, ib. n. 41. 267
Secreti fides non habet vim obligandi contrà jus, ibidem, n. 43. 267
Secretum quibus casibus revelandum, ib. n. 47. 268
Secretè quomodo exquirantur vota eligentium, in c. Quia propter, n. 47. de elec. 266
Secretum dicitur quod sit in presentia quinque personarum antequam judicialiter sit discussum, in c. Vestrâ, n. 49. & 118. de cohabit. Clericor. & Mulier. 9
Vide in ver. Ocultum.

uxor possit remanere in seculo cum voto simplicis castitatis, ib. n. 45. 411
Senectus sola non excusat à jejunio Ecclesiæ nisi adfir alia quæ senilis ætatis infirmitas, ib. n. 79. 413
Senectus initium ut minimum constituitur in quinquagesimo anno, ib. n. 82. 413
Senectus sola non sufficit ut absit incontinentie periculum, ib. n. 83. 413
Senectus, & sterilitas non sufficiunt ad hoc ut uxor remanere possit in seculo si aliunde appareat de illius incontinentia, ib. num. 86. 413
SENIS centum annorum mirabile exemplum à Hieronymo recensetur, in cap. Cum sis, n. 20. de conversi conjugat. 409
Senes qui dicantur arbitrio judicis relinquuntur in casibus, in quibus una certa ætas à jure præsumitur est, ibidem, n. 21. 410
Senior quandoque est aliquis in quinquagesimo anno, quam alias in sexagesimo, ib. n. 21. 410
Senex ante quinquagesimum annum, ut quis dicatur non reperitur jure cautum, ib. n. 23. 410
Senes octogenerarii non excusantur à personaliter comparando si sint robusti, ib. n. 25. 410
Senes sexagenarii non excusantur à jejunio, ib. num. 32. & n. 78. & seqq. 410
Senes hexagenarii non includuntur in exceptione Bullæ Cruciatæ ab indulto veltendi lacticiis, ib. num. 34. & 95. 410
Senes vividi gubernationi sunt aptissimi, ib. n. 75. 412
Senes in qua ætate à jejunio excusentur non est à jure determinatum, ib. n. 78. 413
Senes diù jejunium ferre non possunt, sed egent cibo crebro, & modico ex sententia Hippocraticis, ib. n. 91. 414
Procedit in decrepitis, & senio consecris tantum, ibidem, num. 91. 414
Senes non decrepiti facillimè jejunium ferunt, ibidem, n. 93. 414
Senes majores annorum septuaginta sunt immunes ab excubiis, in c. Pervenit, n. 5. de Immunit. Eccles. 591
Si tamen sint videlicet tenentur alium mittere pro se, ibidem, num. 6. 592
Opinio Cajetani & Navarrî circa jejunium senum expenditur, in c. Cùm sis, n. 20. de Conversi Conjug. 413
Senum gloria est cunctis, in c. Ne invidiamus, n. 266. de Constit. 58
Senilis ætas pro materie diversitate vario modo à jure præferitur, in cap. Cùm sis, n. 10. & 26. de Conversi Conjugat. 409
Senilis corporis status est levi momento in morbum decidit, ib. n. 31. 410
SENTENTIA Theologorum refertur, qui censent Tomuram non esse Ordinem, sed preparationem ad Ordines, & Pfalmistarum esse officium Lechori annexum, in cap. Cùm contingat, n. 12. de etat. & qualitat. 385

Sententia contra Capitulum lata præjudicat etiam succedentibus, in c. Ex parte, n. 42. de Arbitr. 645
Sententia privationis beneficii contra Parochum non resistens est nulla, si in ultima monitione Episcopus comminatus fuerit privationem fructuum, non autem tituli, in c. Ex tue, n. 30. de Cler. non residen. 51
Sententia certa in re dubia ferri non potest, in c. Ne invidiamus, n. 144. de Constit. 42
Sententia Judicis sequens unam opinionem in materia, in qua est magnus conflictus valet, si non appareat quæ opinio sit communior, & illa non sit apertè falsa, ibid. n. 344. 71
Sententia lata contra casum legis vel statuti de cuius intellectu probabiliter dubitatur, non dicitur continere errorem expressum, in c. Quoniam, n. 3. de Const. 119
Sententia Principis declaratoria juris habet vim generalis statuti, ib. n. 57. 127
Sententia lata per falsas litteras non debet executioni mandari, in c. Super eo, n. 1. de Crim. falsi. 162
Sententia privationis contra beneficium non promotum sufficit sine juris solemnitate, in cap. Cùm in cunctis, §. inferiora, n. 17. de elec. 235
Sententia licet non contestata est ipso jure nulla, in c. Olim, n. 11. de lit. contest. 72
Nec est exequenda etiam lapsa sine fatalia, ib. n. 12. 72
Sententia diffinita non fertur si reus constet ante obligationem libellum, sed fit ei præceptum, ut solvat intracertum tempus, ib. n. 31. 73
Sententia debet esse conformis non positioni, sed petitioni, ib. n. 46. 74
Sententia Ordinarii in exemptis est ipso jure nulla ex defectu jurisdictionis, in cap. Grave, n. 6. & seq. de off. ordinand. 550
Sententia contra jus lata in vim consuetudinis irrationalis valet ipso jure, licet sit retrahenda, in cap. Cùm causam, n. 4. de elect. 253
Sententia acquirunt qui non appellat, in c. Auditus, n. 17. de præscript. 162
Sententia declaratoria nullum jus tribuit, in c. Ad hæc, n. 36. de Rel. domib. 461
Sententia censuræ lata post appellationem etiam extrajudicialiter interpositam est ipso jure nulla, in c. Cùm dilectus, n. 10. de Reig. domib. Rescript. 174
Sententia in exemptum lata non valet ex defectu jurisdictionis, ib. n. 11. 467
Sententia non nimia festinatione ac præcipitanter ferenda est, in c. Dilectus, primo, n. 37. de Rescript. 174
Et debent taliter præcedere termini substantiales, ibidem, n. 38. 174
Sententia lata contra privilegium non tenet, in c. Refrponso, n. 98. & 115. de sent. excomm. 339
Sententia lata à non suo Judice est ipso jure nulla, ibid. num. 105. 340
Sententia quæ quis pronunciat se incompetentem, est interlocutoria, in cap. Significantibus, num. 3. de off. delegat. 495
Habet tamen vim diffinitivæ, ib. n. 4. 495
Et ab ea appellari potest etiam fundamentum legis, ibidem, num. 5. 495
Sententia interlocutoria regulariter revocari potest ab eodem Judice qui eam tulit, reponendo partem appellatam, ib. n. 6. 495
Sententia quæ quis pronunciat se jurisdictionem non habere, non potest contrario imperio revocari, ib. n. 7. 495
Etiam Jdex male pronuncians, eo quod alias esset competens, ib. n. 8. 495
Sententia appellacione venit diffinitiva, in c. Super eo, primo, n. 6. de appell. 178
Sententia, quæ quis pronunciat se Jdicem incompetentem appellari potest etiam secundum leges, ib. n. 27. 179
Sententia diffinitiva quæ sit, ib. n. 31. 180
Et quæ sententia quasi diffinitiva, ib. n. 32. & 33. 180
Sententia lata super possessio dicitur quasi diffinitiva, ib. n. 33. 180
Sententia interlocutoria quæ dicatur, ib. n. 38. 180
Sententia excommunicationis est potius interlocutoria quam diffinitiva, ib. n. 47. 181
Sententia Judicis vel Arbitri, an & quando possit pro parte valere, & pro parte non, in cap. Cùm tempore, num. de Arbitr. 637
Sententia Ecclesiasticæ appellacione venit excommunicatio, suspensio, & interdictum, in c. Cùm ab Ecclesiâ, n. 7. de off. ordin. 511
Sententia super statu facti quæ omnes, in c. Lator, n. 33. Qui filii sint legitimi. 81
Sententia quæ nullum continet verbum, per quod apparent lecta, est nulla, non obstante clausula, Data, ib. n. 60. 86
Sententia si sit nulla agendum est vi ordinariâ nullitatis, non autem remedio restitutionis in integrum, in c. Requirivit, n. 17. de restit. in integr. 616
Sententia in qua exprimitur duplex causa sustinetur ex causa vera, licet Jdex principaliter moveatur ex causa falsa, in c. Per tua, n. 4. Qui filii sint legit. 99
Secus si una tantum causa exprimitur, & illa sit falsa, ib. n. 5. 90
Sententia ferri debet secundum acta, & probata, in c. Fallidicus, n. 123. de crim. falsi. 159
Sententia non est revocanda si est post factum constat Judicium esse notorium, & absentem nullam defensionem competere, in c. Cùm olim, n. 44. de sent. & re Judic. 173
Sententia lata sub conditione extrinseca non valet, secus si conditio dependeat à natura negotii in judicium deducti, in c. G. Perpetuus, n. 24. de fid. instrum. 133
Sententia non visis actis etiam probatoris est nulla, ibid. num. 19. 150
Sententia si Jdex à quo, vel pars negaverit se habere, vel noluerit exhibere quod remedio fit succurrendum appellanti, ib. n. 23. & n. 29. 150
Vide in ver. Acta.

Vide in ver. *Mig.*
 1 Sacerdotalis dignitas nulla dignitas secularis equiparari potest, in c. Indecorum, n. 30. & 56. de stat. & qual. 359
 1 Sacerdotalis dignitas est eminentior quilibet dignitate seculari quantum ad spiritualia, ib. n. 56. 370
 3 Sacerdotalis dignitas excedit omnem dignitatem secularem, in c. qualiter, n. 20. de Cler. non resid. 45
 1 Sacerdotale officium potest esse sine Pontificali, sed non e converso, in c. Requirunt, n. 46. & 79. & seqq. de ordin. ad Episc. 351
 1 SACERDOTIUM actu non requiritur ad obtinendas dignitates, quibus annexus est Ordo Presbyteratus, sed satis est ut provisus infra annum se faciat promoveri, in c. Cum in cunctis, n. 41. & 63. de elect. 226
 1 Sacerdotium superveniens tollit munus publicum, & solvit compromissum prius initum, in c. Magnus, n. 27. de obligat. ad ratiocin. 438
 2 Sacerdotio nulla dignitas secularis adaequatur, in c. Cum non ab homine, n. 8. de iudic. 6

Sacramentum, communia.
 1 Sacramentorum essentialia dispositioni Juris Ecclesiastici non subsunt in c. Cum contingat, n. 77. de stat. & qual. 390
 1 Sacramentum quid, ib. n. 92. 391
 1 Sacramentum ordinis est voluntarium, in c. Quæris, num. 26. de stat. & qual. 380
 1 Sacramenta Ecclesiastica non subduntur humanis legibus, in c. Utrum autem, n. 26. de cognat. spirit. 56
 1 Sacramentum quid, in c. Requirunt, n. 53. de Ordin. ab Episc. 352
 2 Sacramentum quodlibet non iterabile non requirit aliquam dispositionem ex parte suscipientis, sed tantum ut obex contrarie voluntatis non obstat, in c. Super inordinata, num. 40. de præb. 144
 1 Sacramenta omnia sunt ex institutione Christi, in c. Cum venisset, n. 19. d. Sac. Unct. 410
 1 Ecclesia sicut non potest nova Sacramenta instituire, ita nec materiam, & formam Sacramentorum immutare, ib. n. 20. 410
 1 Sacramenta sunt fundamenta religionis, ib. n. 21. 410
 1 Ritus qui in Sacramentis sunt ex institutione Ecclesie, non sunt de essentia, sed de solemnitate tantum, ibid. n. 22. 410
 1 Sacramentorum uniformitas pertinet ad unitatem fidei, ib. n. 26. 411
 1 Sacramenta omnia tribus perficiuntur, materia, forma, & ministro, ib. n. 31. 411
 1 Sacramentis, in quibus imprimitur character, illud est essentialia, in quo live per quod character imprimitur, ibidem num. 34. 411
 1 Materia in Sacramentis debet significare principaliter rem contentam, ib. n. 47. 412
 1 Significatio rei Sacramentalis est de essentia Sacramenti, & habetur sufficienter per materiam ejus ib. n. 48. 412
 1 Materie defectus in qualibet parte totum inficit Sacramentum, ib. n. 50. 412
 1 In Sacramentis requiruntur res determinate ex institutione Christi, ib. n. 80. 414
 1 Sacramentum sine materia & forma determinata, non est realiter Sacramentum, ib. n. 81. 414
 1 Sacramentum est factæ rei symbolum, & invisibilis gratiæ visibilis forma, ib. n. 85. 414
 1 Sacramentum aliquod Christus, non exhibuit nisi quod ipse accepit in exemplum, exceptis Pœnitentiâ, & Extrema Unctione, num. 88. 415
 1 Materia semel determinata in Sacramentis est de essentia, & amplius mutari non potest ab Ecclesia, ib. n. 89. 415
 2 Sacramenta omnia, & eorum essentialia sunt immediate ex institutione Christi, in c. Presbyter, n. 13. de Sacram. non iter. 419
 1 Ecclesia in Sacramentorum dispensatione potestatem habet statuendi, vel mutandi salva eorum substantiâ, ib. n. 14. 419
 1 Sacramentum quid, ib. n. 17. 420
 1 In Sacramentis habentibus materiam corporalem actus humani non sunt de essentia Sacramentorum, ibidem n. 18. 420
 1 Res sensibilis, & verba sunt de essentia Sacramenti, ibid. numero 19. 420
 1 Sacramentum potest trahere separatim, sicut potest habere separatim, in c. Quod à Prædecessore, nu. 28. de Schism. 94
 1 Sacramenta recipiens ab excommunicato tolerato non pec-

cat mortaliter, ibidem numero 64. 96
 1 Sacramenti vinculum majus quovis hominis præcepto, in c. Tua nobis, n. 59. de Testam. 267
 4 Sacramentorum immutatio spectat ad solum institutorem Christi, in c. Quod nobis, n. 53. de Clandest. def. pont. 32
 2 Sacramenta Ecclesie vera sunt apud hostes, in c. Ego n. 85. de Jurejur. 158
 3 Sacramenta transeunt per Sacerdotes sicut aqua per lapideos canales, in cap. Vestra num. 4. de Cohabitat. Cleric. & Mulier. 7
 1 SACRÆ res an possint in profanos usus converti auctoritate Episcopi in c. Requirunt, n. 38. de ordin. ab Episc. 351
 1 Sacra ex Constitutione Ecclesie tantum possunt fieri non sacra auctoritate Papæ, in c. Cum pridem, n. 26. de Pactis. 595
 3 Sacrum omne quod est, vel alterius rei signum, illius debet esse simile, in cap. Ex publico, num. 50. de Convent. Conjugat. 422
 3 Sacra res non sunt in dominio alicujus, nec recipiunt æstimationem, in cap. Cum ex eo, num. 2. de Reliq. & vener. sanctorum. 573
 3 In SACRIFICIO non perpendit Deus quantum, sed ex quanto offeratur, in c. Fraternitatem num. 27. de sepultur. 277
 1 Declaratur, ib. n. 33. & 35. 277
 3 Sacrificii & Sacramenti effectus in pluribus Missis multiplicatur, ib. n. 31. 277
 3 Sacrificium Crucis cruentum quamvis infinite sit virtutis, tamen non producit nisi effectus finitos n. 48. 279
 3 Sacrificii virtus non adequatur valori ejus qui continetur in sacrificio, sed correspondet alicui merito in Ecclesia, ibid. num. 74. 281
 3 Sacrificium Altaris soli Deo offerendum est, qui solus adorandus est latrâ, in c. Quidam, n. 5. de celebr. Missar. 543
 2 SACRILEGII crimen est mixti fori, in c. Nullus, n. 27. de foro compet. 38
 2 Sacrilegii crimen est Ecclesiasticum, in c. Cæterum, n. 32. de Judiciis. 4
 3 Sacrilegium æque committitur auferendo de Ecclesia rem sacram, vel non sacram, & inter hæc nulla est differentia quoad immunitatem, in c. Immunitatem, numero 19. de Immunit. Ecclesiar. 611
 5 SÆVITIA nimis adscribitur culpæ, in c. Ad audientiam, n. 11. de homic. 119
 5 SALARIUM debetur ex publico cuilibet Judici ordinario in c. Præterea, n. 49. Ne Præl. vic. iuns. 63
 2 Salarium debetur etiam exercenti Ministerium alteri demandatum, si in tali Ministerio non sit electa industria persone, sed tantum effectus operæ, in c. Gravis, n. 81. & 93. de Reliqu. spoliat. 107
 1 SALOMONIS iudicium non fuit probabile, sed omnino certum, in c. Ne innitatis, n. 101. de Confit. 37
 5 Salmem dicitur esse subsidaria, in c. Quia nonnullis, n. 21. de Magistris. 73
 1 SALUTANDI modi complures referuntur secundum diversas nationes, in c. His que, num. 9. de major. & obed. 567
 1 SALUTATIO Angelica.
 Vide in ver. *Oratio Dominica.*
 1 SALVUS-CONDUCTUS datus in eundo intelligitur, datus etiam in redeundo, in cap. Innovamus, n. 4. de Treug. & Pace. 585
 1 Salvus conductus eundi, & redeundi an intelligatur datus pro una vice tantum; an verò pro pluribus, distinguitur, ib. n. 5. & numeris seqq. usque ad n. 10. 585
 1 Salvus conductus eundi, & redeundi datus alicui pro pace faciendâ, intelligitur ut possit ire, & redire donec pœdet tractatus pacis, ib. n. 9. 585
 1 Salvo conductui non tenetur quis credere quando habet in loco capitales inimicos, in cap. Ad supplicationem, n. 7. de Renunciat. 397
 3 SACRIFICIUM femel Domino non potest per Ecclesiam auctoritatem in alios usus commutari, in c. Cum ad Monasterium, n. 47. de stat. Monach. 449
 3 Declaratur, ib. n. 71. & 73. 451
 3 Sacra transferri possunt ad alios usus in articulo necessitatis, ib. n. 73. 451
 1 SANCTIUS est paucos bonos, quam multos malos habere ministros, in c. Cum sit ars, n. 13. de stat. & qual. 409
 3 SANCTI orationes non exaudiant, sed apud Deum pro nobis interpellant, in cap. Quidam, num. 6. de celebr. Missar. 543
 3 Sancti plures coluntur in una tantum Ecclesia, vel Provincia in cap. Audivimus, num. 24. de Reliq. & vener. sanctorum. 569
 3 Plo

1 Pro Sancto aliquem venerari non licet sine licentia Papæ, etiam in vita fecisset miracula, ib. n. 1. & n. 20. 568
 3 Declaratur, n. 18. 569
 1 SANCTITATIS VESTRÆ titulus in veteribus Conc. aliquando Episcopi designabatur, in cap. Antigonus, n. 2. de factis. 587
 1 Sanguinarium Dei jure hereditario possideri non potest, in c. Accepimus, n. 41. de Pactis. 609
 1 SANDALIA sunt calcamenta purpurea, quibus utuntur Episcopi, in c. Quia nos, n. 3. de Auth. & usu Pall. 200
 5 SANGUINEM elicit qui multum emungit, in c. In ordi. nando, n. 10. de limon. 25
 3 Sanguinem minuens die 13. Februarii non morietur illo anno ex febrili dissemperantia, in c. Cum ad Monasterium, n. 21. de stat. Monach. 448
 3 Et quid potest Calendarium Gregorianum, ib. n. 22. 448
 1 SAPIENTIA vel stultitia hominis ex dictis vel factis discernitur, in c. Ne innitatis, n. 3. de Confit. 28
 1 Magis tamen spectanda sunt facta quam verba, ibidem num. 4. 28
 3 SARDINIÆ insule Parochiales unitæ Canonicatibus Cathedralium postea destructarum, an obligentur ad residendum, in c. Extirpanda, §. Qui verò, num. 34. de præb. 122
 3 Sardinie insule Parochias ad primævum statum reduxit Pius V. ib. n. 35. 122
 3 SATISDIATIO vitiosè præstita non dicitur præstita, in c. Ex publico, n. 44. de Convent. Conjug. 421
 3 SANDALUM utluis nasci permittitur quam ut veritas relinquntur, & quomodo hoc sit intelligendum, in c. Offici, n. 13. de pœn. & remiss. 282
 3 Scandalum Pharisæorum & Paulorum quando dicitur, in c. Si quis, n. 80. de Regul. 320
 1 Scandalum omnino vitandum si sine peccato vitari possit, alia scilicet, in c. Nisi cum pridem, n. 74. de Renunc. 315
 1 Scandalum potius vitandum quam peccatum, cum dubium est an scandalum sit peccatum, necne, ib. n. 78. 315
 1 Scandalum quid sit, & unde dicitur, n. 79. 315
 1 Scandali in materia, quæ regule sunt observandæ, in c. Cum ex injuncto, n. 9. de nov. oper. nunciat. 211
 4 Prop. scandalum receditur à dispositione juris positivi, in c. Quia circa, n. 8. de Confang. & affin. 66
 1 Scandalum quod oritur si nuptiæ jam publicatæ non sequerentur, non est iusta causa dispensandi in secundo ahinitatis, ib. n. 14. 67
 3 SCEPTRUM vel Corona Regalis si donetur Oratori, non ipsi, sed Regi acquiruntur, in c. Postulasti, n. 23. de Consec. præb. 190
 1 SCHEDULE si post illarum publicationem reperire fuerint esse plures quam cardinales, an sint comburendæ ex Gregoriana Constitutione, in c. Massana, num. 35. de elect. 282
 5 SCHISMATICORUM gesta viribus tarent etiam si gerantur præterit publici officii, in c. Quod à Prædecessore, n. 1. de Schismat. 92
 5 Ordinationes à Schismaticis factæ irritæ sunt quoad executionem tantum, non autem quoad impressionem characteris, ib. n. 21. & n. 27. & seqq. 92
 5 Ordinationes factæ ab eis, quia Schismaticis ordinem susceperunt, executionem non conferunt, ib. n. 5. 92
 5 Schismatici an sint ipso jure excommunicati, vel potius excommunicandi, ib. n. 6. usque ad n. 25. 92
 5 Schismatici quot modis accipiuntur, ib. n. 7. 92
 5 Excommunicati largè dicuntur Schismatici, ib. n. 8. 93
 5 Schismatici propriè quæ dicantur, ib. n. 9. & seqq. 93
 5 Schisma unde dicitur, ib. n. 10. 93
 5 Schisma quid sit, ib. n. 11. & 24. 93
 5 Schismatici sine hæresi qui dicantur, ib. n. 18. 93
 5 Schismaticus & hæreticus effect qui duos summos Pontifices simul crederet veros, ib. n. 19. 93
 5 Schisma nullum est nisi sibi aliquum hæresim confingat, ut rectè ab Ecclesia recipere videatur, ib. n. 21. 93
 5 Schismatici omnes prop. è sumpti hodiè sunt vinculo excommunicationis innodati, ib. n. 23. 93
 5 Beneficiorum collationes à Schismaticis factæ sunt ipso jure nullæ, ib. n. 25. 94
 5 Episcopi Schismatici nec possunt excommunicare, nec absolvere, nec Indulgentias concedere, ac si fecerint nihil est actum, ib. n. 33. 94
 5 Ordinati ab Episcopis Schismaticis etiam ignoranter executionem non recipiunt, ib. n. 35. 94
 5 Episcopi Schismatici in vim Constitutionis Constantiensis valide jurisdictionem exercent, & beneficia conferunt, ib. n. 50. 95
 1 Electi in Schismate dicuntur hæresiarachæ, & eorum gesta ex communi errore non sustinentur, in c. Nisi cum pridem, n. 34. de renuciat. 313
 3 SCHOLARES & peregrini ligantur Consuetudinibus loci Fagnani Repertor. D 4

- ro, ut sibi conferatur, ib. d. n. 3. 30
 § Simoniace promotus ignoranter, tenetur resignare beneficium cum fructibus extantibus, non autem bona fide consumptis, in c. Nobis, n. 51. & 80. de simon. 36
 § Condicio omnis, quæ jure non inest adjecta collationi beneficii efficit eam simoniacam, in c. Nisi essent, n. 19. de præb. 100
 § Simoniaca est pactio inter partes sine iudice, ut una pars cedat liti, & recipiat pensionem ab altera, si pars cedens habeat jus in causa, alias fecus, ib. n. 21. 100
 § Simoniacum est beneficium fundare, vel dotare eo pacto, ut sibi conferatur, in c. Tua nos, n. 3. de simonia. 30
 § Simoniacum est arbitrium ut una pars cedat liti super beneficio, & recipiat pecuniam ab altera, in c. Non sine, n. 3. de Arbitr. 612
 § Fallit si intercedat autoritas Papæ, ib. n. 5. 612
 § Item, fallit si renunciens nullum jus habeat in beneficio, ib. nu. 6. 612
 § Et quid in dubio, ib. nu. 8. 613
 § Simoniaca quædam dicitur quia prohibita, quædam prohibita quia simoniaca, in c. Super specula, n. 20. Ne Cler. vel Monach. 644

Simonia in electione.

- § Simonia exceptio an contra electum in Papam admittatur, in c. Licet de vitanda, n. 17. de elect. 213
 Vide in ver. *Electio Papæ per Simoniam.*
 § Simonia non tantum realis, sed etiam conventionalis reddi electionem ipso jure nullam, in c. Nobis, nu. 71. & 83. de simon. 33
 § Simonia cum electoribus commissa non imputatur electo contradicenti, ib. n. 30. 35
 § Nisi postea ratum habuerit, ib. n. 31. 35
 § Simonia malitiosè, & in fraudem commissa ad hoc ut electio sit nulla, non nocet electo, ib. n. 32. 35
 § Simonia est defectus intrinsecus eligentium, animos ab intrâ vulnerans & iniciens, ib. n. 45. 35
 § Simonia perinde nocet si fuerit commissa cum uno eligentium, ac cum omnibus quoad vitium electionis, sed non quoad penam eorum, qui non peccaverunt, ibidem. num. 55. 35
 § Simonia committitur quoad eumque electus consenserit, five ante electionem, five post, ib. n. 83. 38
 § Declaratur, ib. nu. 85. 38
 § Simoniâ proprie non committitur qui posteaquam contradixit, & jus plenum non acquirit, pecuniam solvit, ib. nu. 86. 38
 § Simoniâ committere non dicitur ratam habens donationem pecuniæ, non suo nomine factam, sed tamen cogendus est beneficio renunciare, ib. n. 87. 38
 § Fallit in Papa, ib. nu. 89. 38
 § Simoniâ scientes five expressè consenserint, five tacuerint, five turbare noluerint, simoniaci sunt, & simoniace promoti, ib. n. 97. 39
 § Simoniâ non committit verè, sed presumpitivè qui tacet, & non contradicit, ib. n. 98. 39
 § Simoniaca est electio, licet electores dicant se non fuisse motos propter pecuniam sibi datam vel promissam, quia alias electuri erant, in cap. Naviganti, nu. 22. de Usur. 147
 § Simoniaca est electio etiam cum quis promittit quod se obligabit pecuniam solvere postquam fuerit electus, in c. Nobis, n. 15. de simon. 34
 § Simoniacus est electus, & beneficio renunciare tenetur si de illius voluntate pecunia soluta fuerit contradicenti, ut à contradicente desistat, ib. n. 105. 39
 § Simoniacum non est si eligentes inficte electo dent alicui Magnati pecuniam, ut eos in sua libertate eligendi de facto non impediatur, ib. n. 106. 39
 § Simoniacum est dare pecuniam amico, vel consanguineo eligenti, ut eum inducat ad eligendum, idque si fiat de voluntate electi, irrita est electio, ib. n. 107. 39
 § Fallit si eligens aliis electurus erat, ib. nu. 108. 39
 § Simoniacus est electus qui pecuniam dedit amico, vel consanguineo eligenti, sed electio non est simoniaca si alias electuri erant, ib. n. 111. 40

Simonia in executione Litterarum Apostolicarum.

- § Episcopi vel eorum Officiales pro executione Litterarum Apostolicarum, dispensationum matrimonialium, & præsentatione cujuslibet re scripti nihil accipere possunt, in c. Quoniam, n. 30. Ne Prælat. vices suas, 70
 § Simonia in jurisdictione.
 Vide in ver. *Jurisdictionis venditio.*

Simonia in officio.

- § Officiam Oeconomi, Sacrificæ aut Protectoris vendere non est simoniacum, nisi quia prohibutum, in c. Cum pridem, n. 17. de Pactis. 595
 § Docendi licentiam vendere an sit prohibutum, quia simoniacum, ib. nu. 86. 601

Simonia in Ordine.

- § Conseruatio etiam immemorabilis accipiendi ab Ordinariis ad primam Tonfuram forfices, pectines & mappas præter faculas est corruptela, in c. In ordinando, n. 12. de simon. 25
 § Episcopi vel eorum Ministri pro collatione Ordinum, & litteris dimissorias, seu testimonialibus nihil possunt accipere etiam sponte oblatum, in c. Quoniam, n. 25. Ne Prælat. vices suas. 69
 § Nec pro sigillo in collatione beneficiorum etiam ubi extra ret talis consuetudo, ib. n. 29. 70
 § Simoniaci in Ordine, & in beneficio à Concilio Chalcedonensi simili penâ damnantur, in c. Cum pridem, n. 40. de Pactis. 597
 § Simoniaci in Ordine gravidi puniuntur, quam simoniaci in beneficio, ib. n. 130. 604
 § Episcopus nihil potest accipere in casibus enumeratis, in c. In ordinando, n. 32. & seqq. usque in fin. de simon. 26
 Et quid in Notario, ib.
 Vide in ver. *Notarius.*
 § Simoniacum non est si quis dat pecuniam non Ordinariis, sed alteri pro Ordine, quem alius obtenturus erat, in c. Nobis, n. 110. de simon. 40
 § Simoniacus in Ordine habet characterem vitiosum, in c. Accusatum, n. 2. de simon. 29
 § Ordinis executionem vendit consecratur vendere ipsum Ordinem & donum Dei, in cap. Cum pridem, nu. 33. de Pactis. 596
 § Pro Ordinibus conferendis vel instrumentis super eis conferendis Episcopus, vel Ministri, aut Notarii nihil temporale ex gere debent, in cap. In ordinando, nu. 1. & seqq. de simon. 24
 § Ordinariis non licet aliquid temporale etiam sponte oblatum accipere pro collatione Ordinum, ib. n. 6. 25
 § Ordinariis liceat aliquid ultrâ oblatum ab ordinario accipere non pro spiritualibus, sed ex charitate sine pacto expresso, vel tacto, ib. n. 8. & n. seqq. 25
 § Et quid post Conc. Trid. ib. n. 11. 25
 § Ordinariis nullam oblationem ab ordinariis potest accipere præter eam, quæ ex Pontificali Romano fieri consuevit, ib. nu. 13. 25

Simonia mentalis.

- § Simonia mentalis resignationem, aut collationem non inficit, nec obligat ad beneficium dimittendum, in cap. Ex parte, n. 19. de Off. Delegat. 406
 § Inductur sola voluntate, & proposito quoad Deum, licet non quoad Ecclesiam, ib. n. 21. 406
 § Solum Deum habet ultorem, in c. Tua nos, num. 40. de simon. 52
 § Non inducitur in simoniaci de jure Ecclesiastico, sed tantum in simoniaci de jure divino, ib. n. 42. 53
 § Contrarium, ib. n. 44. 53
 § Simonia mentalis peccatum per solam penitentiam aboletur, ib. nu. 44. 53
 § Simonia mentalis non obligat ad beneficii dimissionem, sed tantum ad satisfaciendum Deo per penitentiam, in c. Cum ad nostram, n. 19. de elect. 261
 § Simoniâ non committit verè, sed presumpitivè, qui tacet, & non contradicit, in cap. Nobis, numero 58. de simonia. 39

Simonia in pensione.

- § Simoniacum est pensionem constituere, vel transferre, aut redimere pecuniam interveniu, in c. Ad audientiam, il secundo, n. 82. de Rescript. 166
 Vide in ver. *Pensio quoad Simoniam.*

Simonia in præsentatione.

- § Simoniacum est pactum præsentandi seipsum à fundatore appositum in erectione beneficii, & irrita est creatio, & institutio inde facta, in cap. Tua nos, num. 4. de simonia. 30
 § Simoniacum est pro præsentatione aliquid temporale dare, vel accipere, ib. n. 6. 50

Simonia quoad restitutionem.

- § Pecunia per simoniam collata, an & quando sit restituenda ei qui contulit, in c. Tua nos, n. 13. de simon. 50
 § Simoniacus est intrusus carens titulo vero & putativo, ib. nu. 8. 50
 § Et semper est in mora restituendi sicut fur, ib. n. 9. 50
 § Et tenetur ad restitutionem omnium fructuum etiam qui percipi potuissent à diligenti possessore, ib. n. 10. 50
 § Simoniace promotus ignoranter tenetur resignare beneficium cum fructibus extantibus, non autem bona fide consumptis, in c. Nobis, n. 51. & 80. de simon. 36

Simonia in Sacramentis.

- § Simonia suspicione non caret accipiendi pecuniam etiam sponte oblatam in actu administrationis Sacramenti, in c. Cum voluntate, n. 28. de sent. excomm. 351
 § Simonia suspicione præ se fert nummos in concham mittere dum Baptismus suscipitur, in c. Tua nos, nu. 29. de simon. 51
 § Vendere gratiam & Sacramenta est in se simoniacum, & jure divino, ac naturali prohibutum, in c. Cum pridem, n. 7. de pactis. 594
 § Simoniacum est vendere Sacramenta, vel principaliter, vel per connexionem, ib. n. 36. 596
 § Simoniaca hæresis est altare, & decimas, & Spiritum sanctum vendere, vel emere, ib. n. 50. 598
 § Simoniacum non est nisi quia prohibutum vendere Sacramenta aut principaliter, aut per connexionem, ibidem. nu. 67. 599
 § Contrarium, ib. n. 118. 603
 § Simoniacus non est pater dans pecuniam Sacerdoti nolit aliter baptizare parvulum in extremis positum, ib. nu. 84. 600
 § Simoniacus non est Sacerdos absolvens penitentem eo pacto, ut rem sibi subtraçtam restituatur, in c. Tua nos, n. 20. de simon. 50
 § Simoniacus, an & quando sit pro celebratione Missæ pecuniam accipere, in cap. Significatum, num. 39. de præben. 77
 § Parochi servare debent edictum Episcopi de sponsis matrimonio non conjugendis sine ipsius licentia, que tamen gratis dari debet, licet consuetudo donandi alicui Episcopo in signum lætitiæ, non videtur penitus improbanda, in c. In ordinando, n. 41. de simon. 27
 § Parochi, & Beneficiarii, qui suo muneri plenè satisfecerunt non prohibentur alios impeditos coadjuvare, sed pro licentia, saltem post Conc. Trid. nihil exigendum, ib. n. 46. 28

Simonia in sepultura.

- § Conseruatio ne quis in Ecclesia sepeliatur sine licentia Episcopi servari debet, sed ut pro dicta licentia sex scuta exigantur, tollenda est, vel ita moderanda, ut exactum pauperibus, vel Ecclesiæ erogetur, in c. In ordinando, n. 40. de simon. 27
 § Simoniacum est ex pacto sepulturam eligere in eo loco, in quo quis de jure sepeliri debet, in c. Ad audientiam, il secundo, n. 17. de Rescript. 161
 § SIMPLICITATI & IMPERITIAE parcitur, in c. Super litteris, n. 51. de Refer. 149
 § Simpliciter respicit jus, ignorantia factum, ib. n. 71. 151
 § Simulatio seu fictio, cui mendacium non inest, utilitatis causâ interdum est licita, in c. Falsidicus, nu. 165. de Crim. fals. 162
 § Singularitas non semper pluralitatem excludit, in c. Patentibus, n. 15. de Priv. 224
 § Si quis verbum tam masculin, quam feminin complectitur ex propria significatione, in cap. Nobis, nu. 6. de Jurepatr. 495
 § SOCIETAS est quædam fraternitas, in c. Naviganti, n. 29. de Usur. 148
 § Societas interia ab Officiali Romani Curie super officio ultrâ valorem gravato, contemplatione tamen alterius personæ recognoscens bonam fidem, & servans eum indennem, an sui naturâ sit illicita & usuraria, ibidem. num. 36. 148
 § Societas contrahi non potest super re non existenti, ibidem. num. 37. 148
 § Societas officii sine officio super solo periculo vitæ constitui non potest, ib. 148
 § Declaratur, ib. n. 73. 151
 § Societas requirit subiectum communicativum lucri, & damni, ib. nu. 38. 148
 § In Societate officiorum pecunia non fit recipientis, sed

- remanet solvendi, sub solo periculo in casu mortis, ib. nu. 44. 148
 § In Societate super officio ultrâ valorem gravato fructus non accipiuntur ratione mutui, sed ratione periculi, quod sui naturâ non est illicitum, ib. nu. 49. & seqq. & nu. 71. 149
 § Societatis contractus tunc iustus dicitur, cum inter socios lucri & damni servatur æqualitas, ib. n. 52. 149
 § In Societatibus officiorum cessat suspicio usurarum propter incertitudinem vitæ, ib. n. 53. 149
 § In Societate officiorum fructus iuste percipiuntur non ratione societatis, sed ratione periculi, ib. n. 54. 149
 § Societas officii congruè appellari potest, etiam si contracta fuerit super officio ultrâ valorem gravato, ib. n. 69. 151
 § In Societate officiorum non deservitur officio nisi pro corlorando contractu, qui solum sustinetur ratione periculi amissionis capitalis, ib. n. 71. 151
 § Societas contracta super officio ultrâ valorem gravato extinguitur sublato officio, ib. n. 72. 151
 § Societas officiorum an contrahi possit super officis extrâ Romanam Curiam existentibus, ib. n. 73. 151
 § Societatem ignoranter contrahens super officio gravato præter sortem potest etiam fructus recuperare, ibidem. num. 80. 151
 § Societas officiorum ex stylo Curie fiunt etiam super officis ultrâ valorem gravatis, ib. n. 82. 151
 § Societatem iniens cum negotiatore, quem scit male scientie, tenetur eam dissolvere, si commodè potest, alias protestari debet, in c. Multa, n. 75. Ne Cler. vel Monach. 618
 § Societatis Jesu Presbyteris altaris viatici privilegium à Conc. Trid. ademptum restituitur à Gregorio XIII. in c. In his, n. 7. de Priv. 238
 § Societatis Jesu exemptio à jurisdictione Ordinarii an sit restricta ad terminos, c. Volentes de priv. in 6. in c. Tuorum, n. 23. de Priv. 228
 § Societatis Jesu litteræ conservatoris redactæ sunt ad terminos Constitutionis Gregorii XV. de Conservatoribus, ib. vers. Nisi dixerimus. 228
 § Societatis Jesu religio comprehenditur in derogationibus generalibus per illa verba, *Societas, & consocii aliter instituti*, ibidem. 228
 § Societatis Jesu Religiosi dispensati sunt à Gregorio XIV. in recipiendis novitiis non servata formâ Constitutionis Sixti V. in c. Porreçtum, n. 19. de Regul. 353
 § Dispensatio an sit concedenda, ut matrimonio ratum dissolvatur per vota simplicia à viro emittenda in religione Societatis Jesu, & in c. Verum, n. 6. & seqq. usque in fin. de Convers. Conjugat. 406
 § Constitutio synodalis Regni Poloniae inhabilitans dimissos à Societate Jesu ad Prælaturas, & Canonicias Cathedralium Ecclesiarum, an obstat quominus sic dimissus possit esse Episcopus suffraganeus, in cap. A nobis, il primo, num. 10. & seqq. usque ad num. 22. de sent. excomm. 306
 § Societatis Jesu Religiosi qui vota substantialia simplicia emiserunt non comprehenduntur in decretis de apostatis, & eiectis, ib. n. 16. 307
 § Possunt à Societate dimitti à Præposito Generali, & sic dimissi non sunt apostatæ, & sunt liberi ab omni obligatione dictorum votorum, ib. n. 17. 307
 § Societatis Jesu prædia rusticæ, opificinæ & domus seculariter in quibus unus, vel duo Religiosi degunt, non gaudent privilegio Collegiorum, in c. Saue, il secundo, n. 60. de Off. & pot. Jud. Delegat. 424
 § Societatis Jesu Religiosi familiaribus degentibus in eorum opificinis & domibus secularibus Sacramenta hic enumerata administrare non possunt, & c. ib. n. 62. 424
 § Nec in Diocesi Angelopolitana vaia sacra, altaria & similia consecrare, ib. n. 63. 424
 § Angelopolitani Episcopi in Indiis Occidentalibus cum Societate Jesu controversia super Confessionibus, Prædicatione & Conservatoribus.
 Vide in ver. *Regulares quoad Confessiones.*
 Et in ver. *Regulares quoad Conservatores.*
 § Societatis Jesu Religiosi cogi non possunt accedere ad publicas processiones ex privilegio Gregorii XIII. in c. Nimis prava, n. 8. de excels. Prælator. 203
 § Societas Jesu est capax possessionum, etiam per viam institutionis, ut vendat, & pretium erogat in suas necessitates, & alios pios usus, in c. In presentia, n. 66. de probat. 125
 § Societas Jesu, ejusque domus, Collegia & persone, an verè, & proprie sint Ordinis Mendicantium, ib. n. 81. & n. seqq. usque in fin. 126
 § Quid in processibus quatuor votorum, ib. n. 82. 126
 § Et quid in Coadjutoribus formatis, ib. n. 85. 126
 § Et quid in Scholasticis, ib. n. 86. & seqq. usque in fin. 126

Societas Jesu fundata est in arctissima paupertate, ibid. num. 83. 126
Cessit iuri suo in Domibus professis, & renunciavit concessioni Concilii Trident. ib. n. 84. 126
Societas Jesu ex primivo instituto potest habere Collegia habentia redditus studentium ubique applicandos, ibid. num. 86. 126
Societatis Jesu Scholastici post votum paupertatis retinere possunt dominium honorum suorum coisio, & approbante superiore, ib. n. 90. 126
Declaratur, ib. n. 118. 128
Societatis Jesu corpus constat ex professis, coadjutoribus & scholasticis, ib. n. 92. 126
Societas una non debet diverso jure censeri, ib. n. 108. 128
Societatis Jesu scholastici quamvis habeant dominium bonorum suorum, tamen sunt verè Religiosi eorumque vota simplicia sunt substantia, & in dubium hoc revocantes sunt jure excommunicati, ib. n. 118. 129
Jesuitæ non comprehenduntur in Decreto Concilii Trident. de Reluctantibus Novitiorum, in c. Statuimus, n. 39. de Regul. 386
SOCHII criminis regulariter in criminalibus recipi non possunt, nec eis receptis creditur, in c. Vestra, n. 142. de Cohabit. Cler. & Mulier. 16
Etiam si sint duo vel plures contra eam personam deponentes, ib. n. 143. 16
Socii criminis in criminibus exceptis recipi possunt in testibus, sed probationem non faciunt, ib. n. 147. 16
Socio imputati si occasione societatis dampnum sit passus, non societati, in cap. Postulasti, num. 18. de concess. prab. 189
Socius ponens pecuniam licite potest habere partem lucri, si pecuniam periculo exponat, in c. Naviganti, n. 28. de Usur. 148
SODOMITÆ secundum Canones deponuntur, & in Monasterium detruduntur, in c. Cum non ab homine n. 89. de Jud. 11
Bulla Pii V. contra exercentes vitium nefandum an habeat locum in iis, qui unica tantum vicè illud committunt, in c. Ad falsarium, n. 28. de Crim. falsi. 169
SOLEMNITAS eadem quæ requiritur ad constructionem actus, requiritur ad illius destructionem, in c. Recondentes, n. 35. de statu Monach. 439
Solemnitas introducta ab Imperatore in alienatione bonorum Ecclesie non attenditur, in c. Ecclesia S. Marie, num. 18. de Conliti. 111
Solemnitas suppleri debet eo tempore quo substantialiter actus non potest celebrari, in c. Presbyter, num. 9. de Sacram. non iteran. 419
Solemnitatis levis omisio actum non vitiat, in c. Cum Ecclesia, n. 4. de caus. poss. & propriet. 197
Solemnitas probatoria potest adimpleri per æquipollens, in c. Tux fraternitati, n. 27. de sponsi. & matrim. 13
Solemnitas quæ potest subsequi, nunquam dicitur de substantia, vel forma, in c. Qui Presbyterum num. 62. de pen. & remis. 275
Solemnitati legali non detrahatur, nisi quatenus invenitur expressum, in c. Cum effes, n. 97. de Testam. 457
SOLIDI appellatione intelligitur aurens, & quot solidi constituentur libram, in cap. Conquerente, num. 47. de off. Ordin. 540
Solidorum appellatione veniunt usuales, in c. Conquerente, n. 3. de Cler. non resid. 30
SOLVENDI & ligandi eadem est potestas, in c. Ecclesia S. Marie, n. 33. de Conliti. 112
Solvare non dicitur qui solvit, & incontinenti recuperat, in c. Porrectum, n. 56. de Regul. 354
Solus dictio est exclusiva aliorum, in c. Cum venerabilis, n. 5. de Censibus. 513
Solus Episcopus intelligitur cum Capitulo, ubi materia inter Episcopum & Capitulum est simultanea, ib. d. n. 6. 513
Solutio in qua moneta fieri debet. 513
Solutio partis debiti regulariter non admittitur creditore invito, sed fallit in Clerico, qui pro parte non est solvendo, in c. Odoardus, n. 29. de solut. 227
Solutum indebitè repeti non potest quando à pietate causatur error, in c. Significatum, n. 37. de Regul. 240
SOPITUM perfectè non est quod reiterari, & rejudicari potest, in c. Venerabilis, n. 3. de Judic. 25
SORORES non veniunt fratrum appellatione, in c. Nimiis prava, n. 19. de excess. Prel. 204
Sororum, & fratrum commisio quando fuit antiquior compellente necessitate, tantò postea facta est damnableior Religione prohibente, in c. Vir qui, n. 33. &

34. de Confang. & affin. 78
Socialitatem allegare non licet, nisi ratio specialitatis reddatur, in c. Antigonis, n. 23. de pact. 588
Specialis declaratio validius operatur, quam quod in genere prædicatur, in c. Fraternitatem, numero 57. de Sepultur. 280
SPECIES contraria generi five præcedat genus, five sequatur, limitat, & restringit genus, in c. Cum dilectus, n. 65. de Conluetud. 191
Species necessario inferit genus, licet non comprehendat, in c. Cum pridem n. 16. de Pactis. 505
Species ubique ponit aliquid ultra genus suum appellatione generis non venit illa species, in c. Bone memorie, n. 12. de postul. Prelat. 193
Specialia duo non debent concurrere circa idem, in c. Licet, n. 12. de prab. 126
Species extracta de genere non perimit genus, in c. Ex epistole, n. 5. de probat. 112
Species una sufficit ad essentiam sacrificii, in c. Cum venisset, n. 30. de sacr. unct. 411
Contrarium, n. 46. 412
Papa potest ex gravi causa dispensare, ut in una specie tantum fiat consecratio, ib. 412
Species una nullo casu potest sine alia ex intentione consecrari, ib. num. 46. 412
Species quando evellitur de generali corpore, semper derogat generi, aliàs secus, in c. Studuisti, num. 24. de Offic. Legat. 502
Species derogat generi, in c. Cum effes, num. 90. de Testam. 257
Inter species illa derogat alteri quæ specialior est sic individua derogant specie, in cap. Cum effes, num. 112. de Testam. 258
SPES est cupidiorum, in c. Firmiter, n. 14. de Summa Trin. & Fid. Carb. 4
Spes assequendi Prælatum in eo qui Monachus aut Clericus ordinatur, an & quando fit à jure improbat, in c. Cum ad nostram, n. 18. & seq. de elect. 261
Spes ex pacto proveniens repellit Monachum ab Abbata, sed non à Monachatu, ib. n. 21. 261
Spiritus Dei ubi est, ibi libertas, in cap. Recolentes, n. 20. de Statu Monachor. 438
Declaratur, ib. n. 48. vers. Ad confirmationem. 441
SPIRITUM Sanctum à Filio procedere quando, & cur ab Ecclesia diffinitum fuerit, in c. Firmiter, n. 31. & seq. de Summa Trin. & fid. Cathol. 6
Spiritus Sancti invocatio non est de substantia electionis, nec de jure, sed ex laudabili consuetudine introducta, in c. Cum Ecclesia, n. 2. de caus. poss. & propriet. 87
Spiritus ubi vult spirat, nec est in hominis potestate prohibere spiritum, in cap. Non est vobis, num. 14. de Regular. 327
SPIRITUALIA in actibus Ecclesie corporalibus respondent, in c. Cum contingat, numero 91. de etar. & qualite. 391
SPIRITUALIA facilibus construuntur, quam destruntur, in c. Aqua, n. 24. de Consecr. Eccl. vel altar. 537
SPIRITUALIA sine corporalibus diù esse non possunt, in cap. Præterea, n. 52. Ne Prælat. vic. suas. 63
SPIRITUALIA debent esse firmiora quam temporalia, in cap. Cum autem, num. 16. de Jure patr. 492
SPIRITUALIUM author est Deus, in cap. Cum pridem, n. 98. & 120. de pactis. 601
SPIRITUALIUM genus totum est materia repugnans venalitati, ib. num. 99. 601
SPIRITUALIA in nullius sunt dominio nisi solius Dei, ibid. num. 116. 603
Actus omnes spirituales lege Divina prohibentur vendi, ibid. n. 118. 603
SPIRITUALI formaliter accidit ut habeat causam spirituales divinas, ib. n. 120. 603
SPIRITUALITAS quæ sufficit ad hoc ut spiritualium venditio sit prohibita, quia simoniaca, ib. n. 124. & seq. 603
SPIRITUALIA non regulantur jure forti, sed jure poli, in cap. Si quis, n. 26. de Regul. 316
SPIRITUALE vinculum fortius est quam carnale, in cap. Nisi cum pridem, num. 21. de Renun. 312
SPIRITUALIA quæcumque qui muneris interveniu assequitur contra voluntatem, & ordinationem Domini ea licet retinere non potest, in c. Nobis, n. 50. de Simon. 36
Declaratur, n. 81. 38
SPIRITUALIA vendens capitale crimen cum simonia committit, in c. Cum ex eo, n. 3. de reliq. & vener. Sanc. 573
SPOLIATOR violentus Clerici est sacrilegus, in cap. Ceterum, n. 32. de Judiciis. 4
SPOLIATUS injusde, seu juris ordine non servato illicite restituitur, in c. Ne Religiosi, numero 19. de Regul. 391
3 Spoliato

Spoliato per supremum Principem non dantur remedia restitutoria, in cap. De rectoribus, n. 21. de Cleric. agroran. 149
Spoliatus beneficio an, & quando sit restituendus antequam doceat de Canonica institutione, in c. Constitutus, n. 2. & seq. usque ad n. 21. de fil. Presbyter. 444
Spoliato perenti restitutionem beneficii regulariter obijci non potest de Canonica institutione, ib. n. 3. & 11. 443
Fallit si spoliatus consentiat, ut cognoscatur de bono jure ibid. num. 5. 443
Item fallit si defectus tituli non Canonici sit notorius, ibid. num. 6. 443
Item fallit si spoliatus simul intenderit possessorem & petitorium, ib. n. 9. & 12. 443
Spoliatus non tenetur respondere super petitorio, ibid. num. 6. 443
In beneficiis fecus five sit notorium de jure, five per confessionem spoliati, five per evidentiã facti, vel probationem judicialium, ib. n. 8. 443
Spoliatus agens possessorem & petitorio si probet possessionem & spoliationem, sed non proprietatem, obtinet in possessore, sed fucumbit in petitorio, ib. n. 13. 443
Spoliatus restituitur una cum fructibus perceptis, & qui recipi poterunt, ib. n. 18. 444
Etiam si legitur similis possessorem & petitorio, ib. numero 19. 444
Spoliato injusde etiam judicialiter datur possessorem recuperandi, non solum contra spoliatam, sed etiam contra succedentem in vitium, in c. Veniens, n. 14. de fil. Presbyter. 428
Spoliato factienda est integerrima restitutio etiam quoad locum, in quo res posita erat, in c. Gravis, n. 8. de Restit. spoliat. 103
Item restituerenda sunt damna illata in spoliatione, ibid. num. 9. 103
Item de illatis injuriis competenter satisfaciendum, ib. numero 10. 103
Item restituendi sunt fructus etiam qui percipi potuissent, ib. n. 11. 103
Spoliato non satisfit de injuriis, nisi de iis specialiter agatur, sed restitutio fructuum & restitio damnum venit etiam si non fuerint petitis, ib. n. 12. 103
Spoliatus autoritate propria, & in vim clausule motu proprio, potest agere remedio restitutorio contra talem spoliatorem, in cap. Cum olim, num. 36. de sent. & re judic. 172
Spoliatus etiam à giudice juris ordine prætermisso ante omnia restituitur, in cap. Conquerente, n. 1. de restit. spoliat. 100
Si contra presentem restitutionem conjugis opponitur consanguinitas in gradu prohibito, an & quando fit factienda restitutio, in cap. Litteras, n. 1. de restit. spoliat. 111
Spolietur verbum supponit Privationem ipso jure, in cap. Ad abolendam, n. 29. de Hæreticis 80
SPOLIENSUR, id est, per sententiam, in c. Ad falsarium, num. 47. de Crim. falsi. 170
Spolia ex Bulla Pii IV. sunt de bonis Clericorum ex illicita negotiatione acquisitis, in cap. Multa, num. 97. Ne Cler. vel Monach. 619
Spolis ex Bulla Pii V. non subjacent bona Clericorum, quorum beneficia vel pensiones non excedunt duccatos triginta, dommodò ab illicita negotiatione abstinerint, ib. n. 98. 619
Spolis ex Bulla Pauli V. non subjacent bona Clericorum in Urbe, vel infra decem millia decedentium etiam sub prætextu, vel causa illicitæ negotiationis, ibidem num. 100. 619
Spolia Episcopi Regularis moriens ab incestato in Indiis Orientalibus ad propriam Ecclesiam pertinent, in cap. Que in Ecclesiis, num. 20. de Conliti. 95
SPONSALIA contracta ante usum rationis per supervenientiam ætatis non convalescunt, nisi verbo vel facto ratificentur, in c. Tux litteras, n. 66. de Cler. per salt. promot. 187
Sponsalia de presentibus per Religionis professionem non per propositum castitatis servande in seculo dissolvuntur, in cap. Ex parte, et secundo, n. 1. de Convent. conjugat. 423
Sponsalia de futuro de Jure communi transeunt in matrimonium per ipsam copulam, non autem per oscula, vel amplexus, aut nium ad copulam, in c. Litteras, n. 2. de matrim. contrac. contr. interd. Eccl. 73
Sponsalia de presentibus ab impuberibus contracta transeunt perfectâ ætate in matrimonium per receptionem munerum, per oscula & alia hujusmodi signa, ib. n. 3. 73
Et quid post Conc. Tridentinum. ib. n. 5. 73

Sponsalia quid sint, & quid differant ab obligatione quæ fit à parentibus religioni de filio impubere, in cap. Cum virum, n. 41. de Regular. 347
Impuberes ex sponsalibus obligantur infra annos pubertyatis, ib. n. 42. 347
Sponsalia ab infante contracta sunt nulla ex defectu consensus, nec parant impedimentum publice honestatis, ibidem num. 43. 347
Sponsalium validitati non obstat clandestinitas, in c. De illis, n. 48. & seq. de sponsi. impub. 26
Sponsalia an licite contrahi possunt ante septennium, in cap. Ubi non est, n. 2. de sponsi. impub. 21
Sponsalia amorum infantum, vel alterius publice honestatis iustitiam non inducunt, ib. n. 4. 21
Sponsalia contrahi possunt ante septennium si usus rationis præveniat ætatem, ib. n. 5. 21
Sponsalia post septennium ante pubertyatem contrahentes, peccant mortaliter, ib. n. 6. & 8. 21
Contrarium, n. 9. 21
Sponsalia contracta ab impuberibus post septennium inducunt publice honestatis iustitiam, ib. n. 7. 21
Sponsalia non sunt conjunctio, sed præmissio conjunctionis futuræ, ib. n. 8. 21
Sponsalia contrahit pater pro filio impubere, sed non pro pubere, nisi consentiat, in cap. Tua, nu. 1. de desponsat. impuber. 18
Sufficit tamen, ut filius consentiat expressè vel tacite, verbo vel facto, ib. num. 2. 18
Sponsalia potest pater contrahere pro filio infante, ibid. num. 3. 19
Quod intelligitur de facto, & ex quadam honestate, nam verè ex illis quoad ipsum filium nulla oritur obligatio, nec publice honestatis iustitiam, ib. n. 6. 19
Sponsalia pro infante à parentibus contracta post ætatem legitimam tenentur filius adimplere ex debito honestatis, non necessitatis, ib. n. 7. 19
Declaratur, ib. n. 12. & 15. 19
Sponsalia jurata non impediunt quominus sponsa possit Religionem ingredi & proficere, in cap. Ex litteris, et secundo, num. 3. de sponsal. 7
Sponsalia impuberum doli capaciam firmantur juramento, ib. numer. 4. 7
Sponsalia de futuro de jure communi transeunt in matrimonium per extralem copulam subsecutam, sed non per nium carnalis copule tantum, in c. Is qui fidem, n. 1. de sponsal. 16
Et præjudicat matrimonio postea contracto, ib. n. 2. 16
Sponsalia non transeunt in matrimonium quoad Deum si copula non intercefferit affectu conjugali, sed fornicario, ib. n. 6. 16
Sponsalia post Conc. Trident. non transeunt in matrimonium per copulam subsecutam, ib. n. 8. 16
Et possunt mutuo consensu partium dissolvi, ib. n. 10. 16
Sponsalia de futuro contracta præfente Parocho, nullis tamen adhibitis testibus, non sunt invalida ex Conc. Trident. sed remanent in dispositione juris communi, ib. num. 9. 16
Sponsalia per verba de presentibus contracta, non servat formâ à Concilio præscriptâ, per copulam subsecutam in matrimonium non transeunt, si decretum de reformatione matrimonii in Parochia fuerit publicatum, ib. num. 11. pag. 16
Sponsalia de presentibus inter puberem & impuberem coram Parocho & testibus contracta post Concilium, non transeunt in matrimonium per cohabitationem & copulam, ib. num. 13. 16
Sponsalia contracta cum consanguinea pariant publice honestatis iustitiam, in cap. Ad audientiam, num. 1. & 6. de sponsal. & matrim. 3
Sponsalia sub conditione à parentibus contracta non sunt conditionalia si purè à filiis contracta fuerint, ibidem num. 2. 3
Sponsalia conditionalia non pariant publicam honestatem ante eventum conditionis, ib. n. 3. 3
Sponsalia nulla ex alia causa, quam ex defectu consensus de jure communi inducunt publicam honestatem, que impedit & dirimit matrimonium cum consanguinis sponsi, usque ad quartum gradum, ib. n. 6. & 10. 3
Secus ex Concil. Trident. ib. n. 8. 4
Sponsalia nulla ex defectu consensus iustitiam non inducunt, ib. num. 9. 4
Sive sint de futuro, five de presentibus, ib. n. 18. 4
Sponsalia propriè dicuntur ante matrimonium contractum, postea verò non, nisi impropiè, ib. n. 13. 4
Sponsalia de presentibus inducunt majorem honestatem, quam sponsalia de futuro, ib. num. 15. & n. 22. 4
Sponsalia mutuo consensu dissoluta inducunt publice honestatis impedimentum, ib. num. 29. 5

- 4 Sponsalia de presenti non solvuntur per sequens matrimonium etiam carnali copula consummatum, in cap. Licet, n. 1. de spons. duorum. 35
- 4 Sponsalia de presenti non solvuntur per sequens matrimonium consummatum in cap. si inter virum, num. 1. & 7. de spons. & matrim. 17
- 4 Sponsalia de futuro etiam jurata solvuntur per subsequentia de presenti, ib. n. 2. 17
- 4 Sponsalia de futuro contrahi possunt per quacunq[ue] verba consensus experimentia non de presenti, sed de futuro, ib. n. 8. 18
- 4 Sponsalia de futuro proprie dicuntur sponsalia 3 de presenti autem improprie, & respectu futuri executionis matrimonii ib. n. 9. 18
- 4 Sponsalia de futuro transunt de jure communi in matrimonium per copulam subsequentem presumptione juris & de jure licet verba omnino deficient, in c. Tux fraternitas, n. 13. de spons. & matrim. 12
- 4 Nec in foro Ecclesie admittitur probatio defectus consensus ib. num. 14. 12
- 4 Sed quoad Deum non est matrimonium, & in judicio anime standum est veritati, & confessioni peccatoris, ib. d. n. 14. 12
- 4 Sponsalia a pubere contracta cum puella minore septennio an pariant publice honestatis iustitiam, in cap. juvenis, n. 1. de sponsalibus. 2
- 4 Etas septenni sufficit ad sponsalia contrahenda, in cap. Super inordinata, n. 43. de Præbend. 144
- 3 SPONSIO quod alter alterum in bibendo superabit non est rata, in cap. A crapula, n. 15. de vitâ & honest. Cleric. 2
- Sponsus, Sponsa.**
- 4 Sponsi impuberes facti puberes cogi non possunt per censuras Ecclesiasticas ad contrahendum per verba de presenti, in c. De illis, num. 50. de despons. impuber. 26
- 4 Nisi Sponsalia fuerint jurata, ib. n. 51. 26
- 4 Sponsus cogi debet ab Ordinario per censuras ad implementum iuramentum, & super voto petenda est dispensatio ab eo, qui potest concedere, in cap. Is qui fidem, n. 12. de sponsalibus. 16
- 4 Sponsus qui sponsam stupravit, non potest puniri pena stupri, sed graviter arbitrio Episcopi, ib. n. 15. 16
- 4 SPONSA de futuro non comprehenditur in statutis odiosis loquentibus de uxore, in cap. Ad audientiam, num. 14. de sponsalibus & matrim. 4
- 3 Sponsa de presenti non cognita, quæ dicit Religionem ingredi velle, compellitur infra certum tempus Religionem profiteri, vel adherere marito, in cap. Ex publico, num. 1. & 10. de Convers. Conjugat. 419
- 3 Sponsa de presenti potest compelli per censuras Ecclesiasticas ad matrimonium consummandum, & mutuam cohabitationem, ib. n. 3. 419
- 3 Et cogi potest præsente, & adduci ad domum viri, ib. num. 4. 419
- 3 Sponsus etiam si fuerit Papa, nec alia Religionem intraret, teneret matrimonium consummare, ib. n. 6. 419
- 3 Sponsa de presenti volens ad Religionem transire, præsente debet cautionem saltem juratoriam, quod intra duos menses transibit, vel adheret marito, ibidem num. 10. 419
- 3 Et quæ sint rationes, ib. n. 13. 419
- 3 Et an hoc tempus duorum mensium detur ad profitendum, an verò, ad ingrediendum Religionem, ib. n. 11. & n. sequ. usque ad num. 27. 419
- 3 Sponsa de presenti ingrediens Religionem sine licentia sponsi non habet nisi duos menses ad profitendum, sed si cum licentia habet integrum annum, quo elapso intelligitur tacite profiteri, ib. num. 16. 419
- 3 Et quid in Ordinibus Mendicantium, ib. n. 19. 420
- 3 Et quid post Conc. Tridentinum, ib. n. 24. & 36. 420
- 3 Sponsa ingrediens Religionem sine licentia viri, an lapsis duobus mensibus tacite professâ intelligatur, ibidem num. 17. 420
- 3 Sponsa ingrediens Religionem non mendicantem sine licentia viri de jure censetur anno probationis renuntiare ib. num. 22. 420
- 3 Bimestre tempus, quod datur conjugi ad intrandum Religionem currit à die præstationis factâ à Judice, ibidem num. 26. 420
- 3 Sponsa de presenti si fuerit violenter cognita à marito, an possit ipso invito ad Religionem transire late discutitur, in cap. Ex publico, num. 27. & num. sequ. usque in fin. de Convers. Conjugat. 420
- 3 Sponsus de presenti an licite possit sponsam rapere, & vi corrumper, ib. n. 32. 421
- 3 Quid si sponsa non excipiat se velle ad Religionem transire, ib. num. 33. 421
- 3 Et quid si excipiat, sed lapsi sint duo menses, vel annus probationis, ib. n. 35. & 36. 421
- 3 Et quid si tempus hujusmodi non dùm sit elapsum, ibid. num. 38. 421
- 3 Sponsus qui infra bimestre sponsam de presenti violenter cognoscit, multipliciter delinquit, ib. n. 45. 422
- 3 Sponsa per vim delorata perdit privilegium virginittatis, & consequenter consecrationis & aureolæ, ibidem num. 39. & 55. 422
- 3 Sponsa de presenti cognita à marito per coactionem conditionalem non potest evi invito ad Religionem transire, ib. n. 45. 422
- 3 SPORTULÆ à paupere non sunt exigende, in c. Dilectus, n. 35. de Censib. 520
- 1 Sportulas levare potest Judex Ecclesiasticus, in c. Dilectus, n. 7. de off. ordin. 547
- 2 SPURII ex damnato coitu patri non succedunt, nec dicuntur agnati, sed tantum lineam maternam agnoscunt, in c. Per tuas, n. 3. vers. tales, de Probat. 130
- 2 Spurius dicitur cognatus cognatione naturali, ibidem num. 17. 131
- 3 Vide in ver. Filius illegitimus.
- 3 Statim dictio quid importet, in cap. Qualiter, n. 45. de Cler. non residen. 47
- 2 STATUERE necessitatem inducit, & in materia declarationis non importat nisi interpretationem autoritativam, in cap. Cum venissent, n. 29. de Judiciis. 17
- 1 Statuere quid sit, in cap. Canonum statuta, num. 39. de Constitut. 17
- 1 Statuere ex propria significatione est jus novam inducere, ib. num. 24. 16
- 1 Statuere & decernere se compatiuntur etiam cum verbo declarare, ib. n. 26. 16
- 5 Statuimus & decernimus sunt verba novi juris inductiva, in cap. Nuper, n. 38. de sent. excomm. 322
- 1 Statuendi potestas à Jurisdictione dependet, in cap. Ecclesia, n. 8. 15. de Constitut. & in c. Canonum statuta, n. 80. 20
- Et in c. Quæ in Ecclesiis, n. 17. eod. tit. 15
- 1 STATUS ultimis Ecclesiarum, earumque iurium non est attendendus ubi de antecedenti contrario sensu constat, in cap. Consuetudines, numero 78. de Consuetudine. 179
- 3 Status ultimus non attenditur ubi constat de contrario statu præcedenti, in cap. Conquerente, numero. 25. de Cler. non resid. 31
- 1 Status Religiosi est perpetuus, & sua ratione immobilis, in c. Cum in Ecclesiis, n. 12. de major. & obed. 566
- Statutum, communia.**
- 1 Statuti & consuetudinis æqualis est autoritas, in cap. Cum dilectus, n. 27. de Consuetud. 188
- 3 Statuta prædecessorum à successores custodiri debent, in cap. Ex parte, §. secundo, n. 3. de Convers. Conjugat. 423
- 3 Ad statuti validitatem non solum requiritur rationalis & honesta causa, sed etiam statutis iurisdictionis, in c. Cum in cunctis, n. 23. de his quæ sunt à majori parte Capituli. 208
- 1 Statutum non valet per quod cultus divinus sine causa diminuitur, etiam si in forma communi à Papa fuerit confirmatum, in c. Ex parte, n. 1. 3. de Constit. 114
- 1 Statutum & confirmatio statuti limitatur ad limites cause statuti, in c. Cum M. n. 47. de Constitut. 105
- 3 Statutum ad penam trahi non debet ad gratiam, in cap. Ex tunc, num. 20. de Cler. non resid. 50
- 3 Vide in ver. Inducta.
- Et in ver. Finis.
- 1 Statuendi potestas à jurisdictione regulaciter, in cap. Quæ in Ecclesiis, n. 17. de Constit. 50
- 1 Statutum excedens potestatem statutentium est ipso jure nullum, ib. n. 18. 50
- 5 Statutum est lex territorii, in cap. à Nobis, §. primo, num. 9. de sent. excomm. 306
- 5 Statutum & sententia in quo differant, ib. n. 28. & n. 51. & sequ. usque in fin. 307
- 5 Statutum est quedam lex, quæ semper loquitur, & nisi expresse revocetur semper durat, ibidem, n. 29. & 44. & 51. 307
- 5 Habet tractum successivum, & incipit ligare tempore præteriti delicti, ib. n. 30. & n. 51. & sequ. 308
- 5 Statutum puniens factum non damnatum à jure non ligat ignorantes, ib. n. 33. & 35. 308
- 5 Nisi ignorantia sit crassa & supina, ib. n. 34. 308
- 3 Statutum Laicorum denegans audientiam propter bonum publicum ligat etiam in foro conscientie, in c. Si quis, n. 55. de Regul. 319

- 5 Statutum valet quo cavetur, ut quis non possit allegare illius ignorantiam, in cap. Ad falsarium, nu. 5. de crim. fals. 168
- 2 Statutum ubi est nullum ex defectu potestatis, adjectio penæ non tenet, in c. Conquestus, n. 72. de feris. 83
- Statutum super feris.
- 1 Statuti ad utilitatem non sufficit iusta causa, sed præcipue potestas statutis requiritur, in c. Quæ in Ecclesiis, n. 41. de Constitut. 91
- 1 Causa etiam gravissima non tribuit statuendi potestatem non habenti, ib. n. 44. 91
- Statutum circa Beneficia.**
- 1 Statuta excludentia à beneficiis certum genus personarum dicuntur contra jus, in cap. Cum dilectus, num. 24. de Constitut. 188
- 5 Statutum Episcopi privans Beneficiarios, qui infra mensem titulum institutionis suæ in memorialibus Episcopi non ponunt, validum est, in cap. Licet Heli, num. 22. de simon. 43
- Statutum Capituli.**
- 1 Statuta Capituli cum penæ adjectione non afficiunt successores, nisi ab Episcopo fuerint confirmata, in c. Cum omnes, n. 24. de Constitut. 86
- 3 Statutum Capituli, ut recipiendi in Ecclesia non ordinatum sine Capituli licentia, & sic ordinati gratis per biennium inferunt, valet, in c. Licet, n. 87. de præb. 130
- 3 Et servari debet etiam in privilegio dignitatis, ibid. num. 88. pag. 130
- 3 Vide in ver. Statutum quoad residentiam & servitiam Chori.
- Et in ver. Statutum circa numerum Canonicozum.
- Et in ver. Capituli potestas.
- Statutum confirmatum.**
- 1 Statuta confirmata per Papam dicuntur Papalia, in cap. Antiquus, n. 49. de pactis. 590
- 1 Statutum non valet, per quod cultus Divinus sine causa diminuitur, etiam si in forma communi à Papa fuerit confirmatum, in cap. Ex parte, num. 1. 3. & 4. de Constit. 114
- 3 Vide in ver. Confirmatio.
- Et in ver. Statutum quoad residentiam.
- Statutum circa Contractus.**
- 1 Statuto si cavetur ut minor vel mulier non possit vendere sine consensu consanguineorum, si aliter vendant, contractus est nullus, in cap. Cum dilectus, nu. 58. de consuet. 191
- 3 Vide in ver. Contractus.
- Statutum circa delicta & penas.**
- 1 Statutum & Consuetudo, ut pro quolibet delicto imponatur poena pecuniaria, non valet, in c. Irrefragabili, §. Cæterum, n. 8. de off. ordin. 532
- 1 Statutum vel Consuetudo, ut ultra penam juris imponatur poena pecuniaria tener, nisi procedat ex radice cupiditatis, ib. n. 10. 532
- 5 Statutum puniens utentem falso instrumentum locum habet etiam in utente per alium, in c. Ad falsarium, n. 36. de crimin. fals. 169
- 3 Vide in ver. Poena pecuniaria.
- Statutum circa electionem.**
- 1 Statutum restringens libertatem electionis, an sit contra jus, in c. Cum dilectus, n. 11. & 34. de consuet. 187
- 1 Statutum Principis, ut electio fieri non possit de extraneis, vulnerat libertatem electionis, ib. n. 20. 188
- 1 Statutum restringens electionem ad certum genus personarum sustinetur, quatenus concernit præjudicium statutis, ib. n. 29. 188
- 1 Statutum restringens electionem valet, si fiat ex iusta causa, ib. n. 35. 189
- 3 Vide in ver. Electionis libertas.
- Statutum quoad derogationem.**
- 1 Statutum speciale derogat generali, sed ab eo discrepet, aut illi videtur contradicere, in c. Cum dilectus, n. 64. de consuet. 191
- 1 Statuta si sint contraria et attendendum speciale, licet non habeant clausulam derogatoriam, ib. n. 66. 191
- 3 Statutum quod potestatum vel duo operari contra jus commune, interpretari debet, ut unum tantum operetur, in c. Nullus, n. 30. de Regul. 312
- Statutum quoad forenses & subditos.**
- 5 Statutum imponens penam excommunicationis, an liget subditos delinquentes extra territorium statutis, in c. A nobis, §. primo, n. 8. de sent. excomm. 306
- 5 Statutum non porrigit vires extra territorium statutis, ib. n. 12. 306
- 5 Statutum imponens certam penam, puta excommunicationis, an liget forenses delinquentes in territorio statutis, ib. n. 22. & sequ. usque ad n. 45. 307
- 5 Statutum generaliter loquens data illius scientia, ligat etiam forenses in loco statuti delinquentes, ib. n. 23. & sequ. 307
- 5 Statutum Episcopi excommunicans ludentes ad hazardum in sua Diocesi, an liget Metropolitanum ibi ludentem, ib. n. 31. 308
- 5 Statutum puniens factum à jure damnatum, ligat forenses etiam data ignorantia, ib. n. 32. 308
- 5 Contrarium, ib. n. 36. 308
- 5 Sed primum verius, ib. n. 37. 308
- 5 Nisi quoad penam excommunicationis, ib. n. 38. 308
- 5 Statutum puniens factum non damnatum à jure non ligat ignorantem, ib. n. 33. & 35. 308
- 5 Nisi ignorantia sit crassa vel supina, ib. n. 34. 308
- 5 Statuti penam, an forensis in dubio præsumatur ignorare, ib. nu. 41. 308
- 5 Statutum Patriarchæ excommunicans Archiepiscopos suffraganeos in sua Provincia delinquentes, valet, ibidem num. 42. 308
- 5 Statutum Archiepiscopi imponens penam excommunicationis Archiepiscopis, qui in Provincia sua fecerint ante se Crucem ferri, an valet, ib. n. 43. 308
- Statutum circa gabellas.**
- 1 Statutum, ut delictis miserabilibus personis non solvantur gabella, non comprehendit divites, in c. Significantes, nu. 37. de off. delegat. 497
- Statuta circa homicidium.**
- 2 Statutum imponens penam pro homicidio quomodocumque patrato, an comprehendat etiam homicidium casuale & sine dolo, in cap. Cum venissent, num. 69. de Judiciis. 21
- 5 Statuta punientia homicidas verificatur etiam in mandantibus fieri homicidium, in c. Sicut dignum, nu. 5. de homic. 112
- 5 Nisi aliquid exprimat, per quod reale homicidium intelligatur, ib. n. 6. 112
- Statutum circa judicia.**
- 1 Statutum prohibens opponi contra sententiam non impedit quin possit dici de nullitate, in cap. Studuisti, nu. 16. de off. Legat. 502
- Statutum juri communi conforme, vel contra jus.**
- 3 Statutum est nullum si disponat idem quod jus commune, in c. Explicari, n. 21. de observ. jejunii. 583
- 1 Statuta à Clero etiam cum Episcopo fieri non possunt contra Canones, sed bene à populo contra jus commune, in c. Quæ in Ecclesiis, n. 6. de Constit. & quæ sit ratio differentie, ib. n. 7. 89
- 3 Statutum quod servetur jus civile.
- 3 Vide in ver. Statutum quoad testamenta.
- Statuta quoad interpretationem.**
- 2 Statutum prohibens interpretationem, intelligitur de extrinseca, in c. Cum venissent, n. 97. de Judiciis. 23
- 2 Statutum debet interpretari, ut non sit de casu indubitabili, & à jure communi deciso, in c. Pastoralis, n. 12. de appellat. 189
- 2 Verba Statuti debent impropriari, ut aliquid operentur, ib. num. 13. 189
- 3 Statutum disponens idem, quod jus commune & iuramentum super eo interpositum recipit omnes limitationes, quas recipit jus commune, in c. Ad audientiam, n. 2. 47

- 1 Subdiaconatus materia est traditio Calicis vacui, & Patenæ vacuæ, ib. n. 43. 412
- 1 Subdiaconus non recipit manus impositionem, sed ordinarur per traditionem Calicis vacui, & Patenæ vacuæ, in c. Presbyter, n. 40. de Sacram. non iter. 422
- 1 Subdiaconus qui cum vidua contraxit & eam cognovit, bigamiæ penam incurrit, licet bigamus non sit, in c. Nuper à nobis, n. 1. de bigam. 462
- 1 Subdiaconus à Summo Pontifice dispensatus ad matrimonium contrahendum, qui postea cum vidua contraxit, & consummavit, an fori privilegio gaudeat, ib. n. 2. 20. & seq. usque in fin. 462
- 1 Subdiaconus licet habere uxores usque ad tempora Gregorii I. nec antea Subdiaconatus ordo inter sacros computabatur, ib. num. 31. 465
- 1 Subdiaconus gaudet privilegio fori, etiam si habitum & tonsuram non deferat, ib. n. 34. 465
- 1 Subdiaconus olim licebat matrimonium contrahere, in c. Majores, n. 111. de Baptismo. 566
- 1 SUBDITUS potest Prælatum suum propter ejus excessus manifestos appellare ad Superiorem, in c. De Priore, n. 2. de Appellat. 182
- 1 Substatet verum est late sententia, in c. Quia nonnulli, n. 8. de Cler. non resid. 25
- 1 SUBJECTIO Sedi Apostolicæ non importat statum nullius Diocesis, sed exemptionem, in c. Cum contingat, num. 34. de foro compet. 61
- 1 Subjectus proprie non dicitur quis potestati delegatæ, in c. Licet, n. 11. de foro compet. 54
- 1 Subjecta talia sunt qualia prædicata demonstrant, in c. Autoritate, n. 28. de Censibus. 531
- 1 SUBLIMIS personæ quibus verbis à jure comprehendendî confueverint, in c. Nobis, n. 32. de Jurapatr. 496

Subreptio, communita.

- 1 Decisio c. Super litteris de Rescriptis in materia subreptionis habet locum etiam inter Legistas, in d. c. Super litteris, n. 1. 146
- 1 Subreptio, an & in quo differant, ib. n. 5. 147
- 1 Causantur ex duplici causa, ib. n. 6. 147
- 1 Subreptio & obreptio quid sit, ib. n. 8. 147
- 1 Subreptio magis vitiat litteras gratiosas, quam litteras ad beneficia, ib. n. 16. 147
- 1 Subreptio facilius inficit litteras beneficiales & gratiosas, quam rescripta ad lites, ib. n. 21. 147
- 1 Subreptio duplex, altera quæ provenit ex parte impetrantis, altera, quæ oritur ex re ipsa, prima tollit motus proprios, secunda non, ib. n. 28. 148
- 1 Vide in ver. *Motus proprius*.
- 1 Litteræ non vitiantur ex eo quod impetrans tacuerit beneficium ab alio injuste possideri, vel per simoniam, ib. n. 55. 149
- 1 Litteræ impetrations ob taciturnitatem beneficij etiam modici vitiantur, ib. n. 58. 150
- 1 In litteris beneficialibus non tenetur impetrans facere mentionem, nisi de qualitatibus in jure expressis, ib. n. 59. 150
- 1 Rescriptum inouile fit si talis veritas taceatur, vel talia fallitas exprimat, quâ tacita vel expressâ Papa non dedisset, ib. n. 63. 150
- 1 Rescriptum commissionis cause super re feudali non factâ mentione de feudo, non valet, ib. n. 65. 150
- 1 Rescriptum vitiatu tacendo id, quod si fuisset expressum, nihilominus fuisset obtentum, sed non ita facile, ib. n. 67. 150
- 1 Subreptio vitiat privilegia & beneficia Principum ipso facto, in c. ad audientiam, il secundo, numero 26. de Refcr. 162
- 1 Subreptio vitiat litteras gratiosas, etsi ignoranter, & per simplicitatem fuerit subreptum, ib. n. 27. 162
- 1 Subreptio cur magis inficit litteras gratia, quam jullitiae, ib. n. 37. 163
- 1 Subreptio non inducit ex taciturnitate eorum, quæ non retraxissent Principem à gratia concedenda, in c. Ad nostram, n. 14. de Conjug. servor. 52
- 1 Vide in ver. *Litteræ* & in ver. *Papa quoad intentionem*.
- 1 Subreptio in expressione falsæ causæ vitiat dispensationem ipso facto in c. Quia circa, numero 4. de Conlang. & affin. 66
- 1 Subreptio non inficit litteras contentiosas ipso jure, sed ope exceptionis, in c. Cæterum, n. 9. de Refcr. 130
- 1 Secus si litteræ sint gratiosæ, ib. n. 10. 130
- 1 Subreptionem inducit omne taciturnit quo expresso Principes non tam facile dedisset litteras, ib. n. 15. 130
- 1 Principes si in secunda gratia non fuerit facta mentio de qualitatibus primæ, præsumitur circumventus, ibid. n. 16. 130

- 1 Subreptio in una parte non vitiat totum rescriptum in partibus separatim, in c. Ad audientiam, il primo n. 6. de Refcr. 141
- 1 Declara quando est in parte, quæ non causat principaliter concessionem gratiæ, ib. n. 7. 141
- 1 Vide in ver. *Rescriptum*.

Subreptio dolosa.

- 1 Tacens verum vel exprimens falsum in rescripto, si per malitiam, caret funditus impetratis, in c. Super litteris, n. 2. & 3. de Refscript. 145
- 1 Subreptio dolosa vitiat rescriptum in totum, si autem processit ex simplicitate vel ignorantia, eateus vitiat, quatenus fuit causa concessionis, ib. n. 4. 145
- 1 Subreptio dolosa vitiat rescriptum, ib. n. 10. 146
- 1 Ampliatur primò, etiam si impetrans esset Sanctus, ib. num. 147
- 1 Sed contrâ, ib. n. 12. 147
- 1 Ampliatur secundo, etiam in litteris Beneficialibus, ib. num. 13. 147
- 1 Ampliatur tertio, etiam in privilegiis, ib. n. 15. 147
- 1 Ampliatur quarto, etiam si fuerit causa partim rescripti tantum, ib. num. 18. 147
- 1 Et rescriptum continet plura capitula separata, & subreptio non fuerit causa obtinendi omnia, ib. n. 19. 147
- 1 Maxime in litteris gratiæ, ib. n. 20. 147
- 1 Et in expectativis, ib. n. 23. 147
- 1 Ampliatur quinto, siue fuerit commissa exprimens falsum, siue tacendo verum, ib. num. 25. 148
- 1 Ampliatur sexto, etiam si non fuerit causa concessionis, ib. n. 33. 148
- 1 Limita primò, nisi subreptio dolosa sit circa ea, quæ non tangunt substantiam vel formam rescripti, ibidem num. 34. 148
- 1 Limita secundò, nisi respiciat unum tantum ex duobus alternativè narratis, ib. n. 35. 148
- 1 Limita tertio, nisi litteræ fuerint obtentæ motu proprio, ib. n. 37. 148
- 1 Subreptio dolosa in gratiosis, etiam minima sit, est attendenda, ib. n. 17. 147
- 1 Etiam si Papa alias fuisset concessurus, ibid. 147
- 1 Subreptio etiam dolosa non vitiat rescripta ad lites ipso jure, sed ope exceptionis, sed litteras gratiosas, & beneficiales vitiat ipso jure, ib. n. 22. 147
- 1 Expressio falsitatis, & suppressio veritatis facta per dolum æquiparantur, ib. n. 26. 148
- 1 Exempla dolosæ subreptionis per falsi expressionem in rescriptis ad lites, ib. n. 27. 148
- 1 In litteris gratiæ, ib. n. 28. 148
- 1 Exempla dolosæ subreptionis per veri suppressionem in rescriptis ad lites, ib. n. 29. 148
- 1 In litteris gratiæ, ib. n. 30. 148
- 1 Subreptio dolosa vitiat rescriptum in totum, etiam si Princeps alias concessisset, ib. n. 33. 148
- 1 Subreptio in dubio an præsumatur dolosa, ib. n. 40. 148
- 1 Quid in rescriptis ad lites, ib. n. 41. 149
- 1 Et quid in litteris gratiosis, ib. n. 45. 149
- 1 Subreptio in gratiosis semper præsumitur cum dolo, sed hæc præsumptio est juris tantum, & ideo potest contrarium probari, ib. n. 45. 149
- 1 Et si gratia sit modica, dolum non præsumitur, ibidem num. 46. 149

Subreptio non dolosa.

- 1 Tacens verum vel exprimens falsum in rescripto, si per malitiam, caret funditus impetratis, si per simplicitatem aut alias non obtinisset rescriptum, & idem aut obtinisset, & secundum juris ordinem Delegatus procedit, in c. Super litteris, n. 2. & 3. de Refscript. 145
- 1 Subreptio dolosa vitiat rescriptum in totum, si autem processit ex simplicitate vel ignorantia, eateus vitiat, quatenus fuit causa concessionis, ib. n. 4. 146
- 1 Subreptio non dolosa non vitiat litteras in totum, sed eam partem tantum, cuius fuit causa, ib. n. 24. 149
- 1 Subreptio per simplicitatem vel ignorantiam si non fuit causa concessionis, rescriptum non vitiat, ib. n. 52. 149
- 1 Quod procedit etiam si impetrans tacuerit ea, quæ de processu sunt necessaria exprimens, ib. n. 53. 149
- 1 Item procedit etiam in Beneficialibus, ib. n. 54. 149
- 1 Sed vide, ib. n. 57. 149
- 1 Sed fallit si qualitates sint tales, ad quarum expressionem impetrans tenetur de jure communi, ib. n. 57. 149
- 1 Item fallit si subreptio cadat in id, ad quod verba concessionis non adaptantur, ib. d. n. 57. vers. Motivum autem. 149
- 1 Item fallit si expressio falsitatis facta fuerit non causa de-

- monstrationis, sed causâ taxationis, ib. n. 61. 150
- 1 Item, fallit ubi est diversitas personarum vel causarum actoris vel rei, ib. n. 60. 150
- 1 Litteræ non vitiantur ex eo quod impetrans tacuerit beneficium ab alio injuste possideri vel per simoniam, ib. num. 55. 149
- 1 Et exprimens beneficium cum cura vel residentia, obtinebit beneficium simplex, & residentiam non requirens, ib. n. 56. 149
- 1 Subreptio non est impetratio Thesaurariæ sub nomine Dignitatis, cum sit officium, ibid. num. 56. vers. Ac fecis est. 149
- 1 Subreptio per simplicitatem vel ignorantiam, vitiat rescriptum in totum, si sit substantia rescripti inductiva, ib. n. 62. 150
- 1 Quod à foriori procedit in beneficialibus & gratiosis, ib. num. 66. 150
- 1 Item, procedit etiam quando subreptio non fuit causa finalis, sed impulsiva, ib. n. 67. 150
- 1 Et quid si alius pro absente impetravit, ibidem num. 71. 151
- 1 Exempla non dolosæ subreptionis substantiæ rescripti inductivæ, ib. n. 64. & n. 1eq. 150
- 1 Rescriptum commissionis causæ super re feudali, non factâ mentione de feudo, non valet, ib. n. 65. 150
- 1 Rescriptum vitiatu tacendo id, quod si fuisset expressum, nihilominus fuisset obtentum, sed non ita facile, ib. num. 67. 150
- 1 Falli si taciturnitas proveniat ex probabili ignorantia, ib. n. 68. 150
- 1 Nisi taceatur id quod erat de jure exprimens, ibidem num. 69. 151
- 1 Subreptio est resignatio ejus, qui expressit se esse forensensem, cum in impetratione beneficij expressisset se esse Civem Romanum, ib. n. 67. vers. Et milites. 150
- 1 Subreptio est pensio reservata non factâ mentione alterius pensionis reservatæ super eodem beneficio, ib. d. n. 67. & vers. Et milites. 150
- 1 Rescriptum non vitiatu si taceatur id quod de jure non debet exprimi, licet eo expresso, Princeps non ita facile litteras concessisset, ib. n. 69. 151
- 1 Subreptio per simplicitatem vel ignorantiam si non fuit causa totius concessionis, sed partis tantum, eam solum vitiat, & non totum rescriptum, ib. n. 72. 151
- 1 Quod procedit etiam in beneficialibus, ib. n. 76. 151
- 1 Sed fallit si obtentum per subreptionem habeat connexitatem cum reliquis, ib. n. 78. 151
- 1 Item fallit secundum aliquos in privilegiis, ib. n. 79. 152
- 1 Sed contrâ, ib. n. 80. 152
- 1 Simpliciter rescripti jus, ignorantiam factum 152
- 1 Exempla non dolosæ subreptionis, quæ non fuit causa totius concessionis, sed partis dumtaxat, ib. n. 75. 151
- 1 Vitium eateus vitare debet, quatenus ingreditur substantiam actus, ib. n. 74. 151
- 1 Privilegia & litteræ beneficiales in materia subreptionis æquiparantur, ib. n. 80. 152
- 1 Subreptio vitiat litteras gratiosas, etiam si ignoranter & per simplicitatem fuerit subreptum, in c. Ad audientiam, il secundo, n. 27. de Refcr. 152
- 1 SUBROGATIO quæ fit juris interpretatione, censetur fieri cum omnibus qualitatibus, in c. Episcopus, n. 45. de præb. 67
- 1 Subrogatum sapit naturam ejus in cujus locum subrogatur, in c. Ad audientiam, il secundo, n. 57. de Refcr. 164
- 1 Sed non est idem cum subrogato, n. 58. 164
- 1 SUBSCRIPPIO & sigillum Notarii sunt de substantia instrumenti, in c. Lator, n. 4. Qui fil. sint legit. 76
- 1 SUBSIDIUM charitativum debetur Episcopo indigenti ab omnibus Ecclesiis sui Diocesis, in c. Præterea, n. 36. Nè Præl. vices suas. 62
- 1 Et contraria præscriptio non valet, ib. n. 37. 62
- 1 Subsidiu vitæ & necessaria vitæ idem important, in c. Episcopus, n. 15. de præb. 65
- 1 Subsidiu charitativu solvitur de pensione, sicut de beneficio, in cap. Ad audientiam, il secundo, nu. 85. de Refcr. 166
- 1 SUBSTANTIAM impossibile est esse separatam ab eo, cuius est substantia, in c. Cum venisset, nu. 82. de facr. Unct. 414
- 1 Et in c. Presbyter, n. 27. de Sacr. non iteran. 421
- 1 Substantia rei que dicantur, & que accidentalia, in cod. c. Presbyter, n. 28. de Sacr. non iteran. 421
- 1 Substantia deficit deficit ipsum totum, in c. Publicato, n. 29. de elect. 285
- 1 Substantia actus non præsumitur ex diuturnitate temporis, sed solemnitas tantum, in c. Lator, n. 50. Qui filii sint legit. 83
- 1 Substantiam rei gravius est corrumpere quam illius acci-

- dencia, in c. Licet, n. 28. de crim. falsi. 166
- 1 SUBSTANTIALE in quolibet gradu & ordine dicitur esse illud, in cujus traditione potestas illius gradus seu ordinis confertur, in cap. Presbyterum, nu. 5. de pen. & remiss. 272
- 1 Substantialia actus intelliguntur esse illa omnia de quibus in jure cautum invenitur ut debeat fieri, ib. n. 25. 273
- 1 Substantialia actus debent simul & contemporaneè cum ipso actu explicari, ib. n. 38. & 62. 273
- 1 Declaratur, n. 39. & 41. 273
- 1 Substantialia actus ubi interveniunt, actum ipsum intervenire necesse est, in c. Conquestus, n. 56. de Ferris. 84
- 1 SUBSTITUTUS non admittitur ubicumque electa est industria personæ, in cap. Ex parte, nu. 52. de Cler. non resid. 39
- 1 Substituere prohibitus potest explicare per nuncium, in c. Cum dilectus, n. 8. de Relig. domib. 467
- 1 Paria sunt substitutionem non fuisse scriptam à testatore, & de jure haberi pro non scripta, in c. Nos quidem, n. 54. de test. 218
- 1 SUBSTITUTIO expirat, si filius gravatus restitueret partem hereditatis patris, si filius liberis decedat, Monasterium ingrediatur, in cap. in præsentia, nu. 21. de probat. 122
- 1 Substitutio facta filio sine liberis decedenti evanescit, si filius professionem emittat Regularem, & hereditas applicatur Monasterio, ib. n. 24. 122
- 1 Secus si decedat ante professionem vel infra tempus probationis exeat, ib. n. 25. 122
- 1 Et an hoc procedat siue substitutio sit fideicommissaria, siue directa, ib. n. 26. 122
- 1 Et quid si substituti sint fratres testatoris, ib. n. 27. 122
- 1 Et quid si testatoris filii, ib. n. 28. 122
- 1 Substitutio facta sub conditione si decesserit sine filiis ex se vel ex suo corpore natis, an evanescat si gravatus fiat Monachus, ib. nu. 29. 122
- 1 Substitutio facta sub conditione si sine liberis decesserit, an expiret si gravatus fiat Clericus Ecclesiæ secularis, ib. n. 30. 122
- 1 Et quid si substituti sit locus Religiosus vel Ecclesiæ secularis, aut alius locus pius, ib. n. 31. 123
- 1 Et quid si conditio illa fuerit apposta in contractu gratuito, vel oneroso, aut in statuto, ib. n. 32. 123
- 1 Et quid si relatâ fuerit in personam ipsius testatoris, ibid. nu. 33. 123
- 1 Et quid si gravatus ingrediatur Monasterium in fraudem substituti, ib. n. 34. 123
- 1 Et quomodo hujusmodi fraus probetur, ib. n. 35. 123
- 1 Substitutus quale præjudicium generetur ex prolongatione fideicommissi, & quo remedio sit esse consulendum, in c. Cum simus, n. 18. de Regul. 357
- 1 SUBTILITAS, quæ veritatem lædit per Judicem non est recipienda, in c. Cum eses, n. 43. de testam. 254
- 1 SUBTRAHENS adverbialiter copiam probationum, an habeatur pro convicto & causam perdat, in c. Intimavit, n. 10. de test. & attestat. 116
- 1 Subtrahens instrumenta præsumitur habere malam causam, nec est opus aliud probare ad eum convincendum, in c. Pervenit, il primo, n. 17. de test. cogen. 147
- 1 Subtrahens adverbialiter probationes experiri debet in se iudicis auctoritatem elusam, ib. n. 23. 148

Successio & Successor.

- 1 Successio immediata collateralium in beneficiis Ecclesiasticis de jure communi non est prohibita, in c. Non sine, nu. 30. de arbit. 634
- 1 Etiam in vacantibus per liberam resignationem, ibidem num. 31. 634
- 1 Successio immediata transverfalium in beneficiis à jure non improbatu, in c. Ex parte, n. 2. de off. deleg. 485
- 1 Successio hereditaria in collateralibus non consideratur, ib. nu. 6. 485
- 1 Successio in beneficio viventis à jure improbatu in vacatione per obitum dumtaxat, non autem per matrimonium, per ingressum Religionis, & per alios modos vacationis, in c. Accipimus, n. 7. de pactis. 607
- 1 Successio in Ecclesiâ Dei est detestabilis & Canonibus inimica, ib. n. 13. 607
- 1 Successio proprie adaptatur ad defunctum, in c. Cum simus, n. 7. de Regul. 356
- 1 Successionis verbum adaptatur etiam ad Monachum viventem, cum juris fictione dicatur mortuus, ib. n. 9. 356
- 1 Successor factum prædecessoris revocatur in quatuor casibus hic expressis, in c. Consultationibus, nu. 78. de Cler. & prot. 159
- 1 SUCCESSOR tenetur non ex delicto, sed ex facto defuncti, in c. Accipimus, n. 12. de stat. & qual. 396

- de Cler. non resid. 54
 - Statutum excipiens duos casus, censetur excipere etiam alios casus, in quibus viget eadem ratio, ib. n. 3. 54
 - Declaratur procedere, si Statutum sit secundum jus, secus si sit contra vel præter, ib. n. 4. 54
 - Statutum si in una parte apponat decretum irritans, in alia non, censetur formam substantialem inducere, licet verba sint illam importare, in c. Qui Presbyterum, n. 87. & seq. de pen. & remiss. 276
 - Statuta Ordinis Jerosolymitani, ubi voluerunt actum esse nullum explicitè, apposerunt decretum irritans, ibidem num. 90. 276
 - Statutum quod potest unum vel duo operari contra jus commune, interpretari debet, ut unum tantum operetur, in c. Nullus, n. 30. de Regul. 312
 - Statutum de lucranda parte dotis uxoris præmortuæ comprehendit dotem ante statutum exceptam, si uxor post statutum moriatur, in cap. Dilectus, il secundo, n. 22. de præbend. 108
 - Statutum prohibens ne mulieres desint vestes sericas, includit etiam usum vestium jam factarum, ibidem num. 21. 108
 - Statutum excludens à minoribus dignitatibus, multo magis censetur excludere à majoribus, in cap. A nobis, il primo, n. 19. de sentent. excomm. 307
 - Vide in ver. Interpretatio.
 - Nisi quoad majores sint defectus in potestate, ib. n. 20. 307
- Statutum Laicorum quoad res & personas Ecclesiasticas.**
- Statutum generale Laicorum non ligat Clericos si ve re dundet contra ea quæ sunt Clericis concessa in privilegium, si ve contra ea quæ illis competunt de jure communi, in cap. In Ecclesia S. Marie, num. 3. & seq. de constitut. 109
 - Statutum Universalitatis etiam generaliter conceptum in subditos est nullum in præjudicium Clericorum, in c. Cùm in cunctis, num. 24. de his, quæ sunt à major. part. Capit. 208
 - Statutum Universalitatis adimens Clericis jus paciscendi est contra immunitatem Ecclesiasticam, ib. n. 25. 208
 - Statutum editum in odium Clericorum non valet, etiam si odium redundaret in personam subditam, ib. n. 26. 208
 - Statuta Laicorum penalis contra concubinas Clericorum an valeant, in c. Nullus, n. 28. & 32. de foro compet. 38
 - Statuens contra libertatem Ecclesiæ magis puniatur quam statuens contra jus Ecclesiæ, licet minus delinquat, & cur, in cap. Nuper, n. 25. vers. Hinc est statuens, de sent. excomm. 321
 - Statutum inferens gravamen Ecclesiis non valet, etiam si sit Legati de latere, in c. Consuetudines, n. 7. & 9. de Consuetud. 176
 - Laici cogi possunt per Judicem Ecclesiasticum ad declarandum eorum statutum non comprehendere Ecclesiæ, in c. Ecclesia S. Marie, n. 6. de constitut. 109
 - Laicus non potest relaxare Clericis prohibitionem juris Canonici de armis non deferendis, ib. n. 36. 112
 - Constitutio facta super rebus non suppositis jurisdictioni statuentis ipso jure non valet, in c. Quæ in Ecclesiæ, n. 1. de constit. 89
 - Constitutio Laicorum non potest tribuere Vassallo potestatem alienandi feudum, quod tenet ab Ecclesia, ibidem num. 2. 89
 - Vide in ver. Cives.
 - Vide in ver. Latius quoad immunitatem Ecclesiæ.
 - Vide in ver. Lex secularis.
 - Statutum Laicorum specificè disponens de Ecclesiis vel eorum bonis non valet, etiam si alios conjugat, in c. Quæ in Ecclesiæ, n. 14. de constitut. 89
 - Idem, in consuetudine Laicorum, n. 52. & 57. 91
 - Nec indè ullum præjudicium Ecclesiis generatur, ibidem num. 19. 90
 - Ampliatur novem modis, ut n. 20. & seq. & n. 57. 100
 - Et statutarii sunt ipso facto excommunicati, & privandi sunt feudo quod habent ab Ecclesia, ib. n. 15. 89
 - Statuentes contra immunitatem seu libertatem Ecclesiasticam sunt ipso jure excommunicati, in cap. Ecclesia, n. 23. de constit. 90
 - Statutum Laicorum disponens super rebus quæ ratione solius domini directi pertinent ad Ecclesiæ, & ratione utilis domini pertinent ad Laicos, vel è converso non tenet, in c. Quæ in Ecclesiæ, n. 20. de constit. 90
 - Idem, si disponat de bonis patrimonialibus Clericorum, ibid. num. 21. 90
 - Bona patrimonialia Clericorum non sunt de foro Laicorum, nec eorum statutis ligantur, ib. n. 22. 90

- Statutum factum à Laicis contra personas seculares Intuitu Clericorum, puta contra eorum consanguineos est contra libertatem Ecclesiasticam, ib. n. 24. 90
 - Statuta Laicorum an possint præjudicare Ecclesiæ in acquirendis, ib. n. 49. 91
 - De privilegio Clericali secundum Canones est judicandum, nec super his standum est legibus, statutis vel consuetudinibus Laicorum, in c. Perpendimus, n. 11. de sent. excomm. 311
 - Vide in ver. Libertas Ecclesiastica.
 - Et in ver. Immunitas Ecclesiastica.
 - Statutum Laicorum puniens declinantes jurisdictionem potestatis ad Clericos non extenditur, in c. A nobis, il primo, n. 6. de sent. excomm. 305
 - Statutum Laicorum prohibens alienationem stabulium in non subditos, non includit Clericos, ib. n. 7. 305
 - Statuta Laicorum quantumvis generalia non extenduntur ad Ecclesiæ & personas Ecclesiasticas, ib. n. 18. 307
 - Statutum laicale potest punire infringere violantibus dies festos ab Ecclesia institutos, in cap. Conquiescit, n. 73. de feriis. 85
 - Vide in ver. Dies festi.
- Statutum circa Matrimonium.**
- Statutum adgens ad contrahendum matrimonium cum certo genere personarum, vel prohibens ne puella nubat extra loca ubi possidet hereditatem, est nullum, in c. Cùm dilectus, n. 42. de Consuetudine. 189
 - Secus si statutum excipiat tantum certum genus personarum, ib. n. 43. 189
 - Statuta Civitatum super matrimonio non valent ex defectu potestatis, etiam respectu pene, ib. n. 44. 189
 - Vide in ver. Matrimonii libertas.
- Statutum circa numerum Canoniorum.**
- Statutum excludens Canonicos supernumerarios à redditibus superexcrescentibus, quamvis sit malum, non est simoniacum, in c. Cùm M. n. 37. de Constit. 105
 - Statutum taxans numerum Canoniorum habet tacitam conditionem, nisi redditus Ecclesiæ augmententur, ib. n. 43. & seq. 105
 - Etiam si fuerit à Sede Apostolica confirmatum cum decreto irritanti, ib. n. 46. 105
 - Vide in ver. Canonici Supernumerarii.
- Statutum circa residentiam & servitium Chori.**
- Statuta Ecclesiæ, quæ longius absentiam tempus indulget, quam trium mensium, sublata sunt à Conc. Tridentino, in c. Licet, n. 34. de Præbend. 128
 - Statutum ut una vel duabus horis interessentes lucrentur massam grossam, si ve præbendam amittit distributionibus quotidianis non valet, ib. n. 35. 128
 - Statutum vel consuetudo, quæ moliantur non interessentes Congregationibus Capitularibus valent, ibidem num. 43. 128
 - Statutum ut Canonici in uno et novem mensibus residentie uni horæ quotidie intersint, est contra Conc. Tridentinum, non tamen prædicti incidunt in penam quasi absent ultra tres menses, ib. n. 57. 129
 - Statuta à Sede Apostolica confirmata, ut Canonici abesse possint ultra tres menses, an sint sublata à Conc. Tridentino, ib. n. 59. 129
 - Et quid de statuto, ut Canonici in vita per annum abesse possint, Jerusalem proficiscendi causa, ib. n. 66. 129
 - Et quid in statutis confirmatis à Cardinali auctoritate Apostolica, ib. n. 61. 129
 - Et quid in confirmatis à Papa in forma communi, ib. n. 62. 129
 - Statuta ut distributiones quotidianæ debeantur non interessentibus, sublata sunt à Concilio Tridentino, ib. n. 80. 130
 - Statutum Ecclesiæ Compostellanæ, ut beneficiati qui diu infirmiter habeantur pro jubilatis, an valeant, ibid. n. 8. & 166. 126
 - Statutum Capituli, ut recipiendi in Ecclesia non ordinentur sine Capituli licentia, & sic ordinati gratis per biennium infirmiter, valet, ib. n. 87. 130
 - Et fervari debet etiam in proviolo de dignitate, ib. n. 88. 130
 - Statutum à Canonici generaliter juratum, quo centum dies abesse licet, distributiones lucrantur, sublatum est à Concilio Tridentino, ib. n. 93. 133
 - Statutum Capituli, ut ægrotis non dentur distributiones non valet, ib. n. 138. 133

- Statuta ut qui per quadraginta annos Divinis interfuerint, habeantur pro jubilatis, sunt toleranda, ib. n. 166. 135
 - Vide in ver. Canonici quoad residentiam.
- Statutum circa residentiam Parochi.**
- Vide in ver. Parochus quoad causas non residentiam.
 - Constitutio circa residentiam Canoniorum.
 - Vide in ver. Canonici quoad residentiam, fructus & distributiones.
 - Circa Capellanas.
 - Vide in ver. Capellania, vers. Constitutio.

- Statuti revocatio.**
- Statutum potest à statuentibus revocari, quatenus concernit eorum favorem, non obstante confirmatione superioris, in c. Cùm accessissent, n. 19. de constit. 99
 - Et censetur revocasse per unicum actum Capitulariter geltum contra statutum, aut saltem suspendisse pro illa vice, ib. n. 20. 99
 - Statutum potest revocari à statuentibus, quatenus concernit eorum favorem, etiam si fuerit confirmatum cum decreto irritanti, ib. n. 21. 99
 - Statutum concernens favorem publicum à statuentibus revocari non potest, si fuerit à Superiore confirmatum, in c. Cùm dilectus, n. 60. de consuetud. 191
 - Statutum concernens publicam utilitatem, etiam si confirmatum non fuerit, revocari non potest à statuentibus, ib. n. 62. 191
 - Statutum qui potest tollere, potest etiam tollere juramentum illi accessorium, in c. D. lecto, n. 18. de præben. 105
 - Nisi juraverit non contravenire, quia tunc requiritur superioris auctoritas, ib. n. 19. 106
 - Statuta & privilegia cùm contrahuntur ad iniuriam, sunt revocanda, in c. Nihil, n. 32. de elect. 272
 - Statuentes possunt recedere à statuto edito contra jus, non obstante confirmatione Apostolica, in c. Cùm accessissent, n. 12. de constitut. 98
 - Declaratur, ib. n. 19. 99
 - Statutum durat etiam post mortem, vel recessum statuentis, in c. A nobis, il primo, de sent. excomm. n. 44. & 51. & seq. usque ad n. 57. 308
 - Statutum Capituli Sede vacante, etiam si imponat penam pro futuro delicto, non expirat Sede plena, ib. n. 51. 309

- Statutum quoad Testamenta.**
- Testamentum Rome conditum ad pias causas coram Parocho & duobus testibus, an valeat, stante statuto Urbis quod præcipit fervari jus Civile, & eo deficiente jus Canonicum, in c. Cùm esses, n. 157. & seq. usque in fin. de Testam. 261
 - Statutum Urbis disponens inter Cives Romanos & districtuales, servandum esse jus Civile declaratur, ib. num. 164. & 166. 261
 - Rotæ decisio in Romana Bonorum de Stocchis refertur, ib. num. 158. 261
 - Refellitur, ib. n. 163. & seq. usque in fin. 261
 - Statutum loci attenditur quoad solemnitatem testamenti, ib. n. 160. 261
 - Statutum Ravennæ quod servetur jus Civile quando contradicunt iuri Canonico valet, etiam sine confirmatione Apostolica, ib. n. 161. & seq. 261
 - Statutum Urbis de servando jus Civile non extenditur ad leges requirentes numerum septem testium in testamentis tanquam solventes peccatum, rebellantes iuri Divino, statutis Patrii & generali Ecclesiæ consuetudini, ib. n. 164. & seq. usque in fin. 261
 - Item, non extenditur ad leges per jus Canonicum abrogatas, ib. n. 166. 261
 - Non obstante confirmatione Apostolica, ib. n. 178. 261
 - Statutum ut in testamento servetur jus Civile quoad numerum septem testium, non valet, ib. r. 179. 261
 - Statuta & consuetudines locales requirentes numerum septem testium in testamento rebellant iuri Divino, ibid. num. 183. 262
 - STEPHANUS ab Apostolis fuit ordinatus Diaconus, & ministravit in Altari Jacobo Apostolo, in c. Cùm venisset, n. 17. de sacr. Unct. 410
 - Stephanus & alii Diaconi antequam scriptum esset Evangelium quomodo fuerint ab Apostolis ordinati, ibid. num. 55. 413
 - STERILITAS ratione naturæ non auferit incontinentiam suspensionem, in cap. Cùm sis, num. 46. de Convers. Conjug. 411
 - Sterilitas à natura & major quinquagenaria æquiparatur, ib. n. 55. 411
- Fagnani Receptor.

- Sterilitas mulierum juris præsumptione præcurrit sterilitatem virorum annis decem, & secundum Philosophos annis viginti, ib. n. 70. 412
 - Jus STIPENDII spirituale est, & competit Clericis de jure Divino, in c. Cùm pridem, n. 101. de Pactis. 602
 - Stipendium est quid temporale, sed Clericis Divino jure debitum, ib. n. 102. 602
 - STIPULATIO requirit contextum sicut quilibet actus formalis, in c. Licet, n. 10. de spons. duor. 35
- Studium, Studere.**
- STUDIORUM causa absentes de jure communi integrè percipiunt distributiones quotidianas in quibus redditus omnes consistunt, in cap. de cætero, num. 22. de Cler. non resid. 34
 - Idem in obtinentibus ex dispensatione Apostolica Canoniarum & Parochialem, ib. n. 23. 34
 - Stuens per se ipsum ignorat, in c. Super specula, n. 28. Ne Cler. vel Monach. 644
 - Studere quid sit, ib. n. 41. 645
 - Privilegiatus ut absens in studio fructus præbendæ recipiat, existens in villa vel castello ubi nullum est, vel minus competens studium, privilegio non utitur, in c. Tunc, n. 1. de Cler. non resident. 52
 - Licentia Prælati & privilegium requiruntur ad hoc ut absens in studio fructus præbendæ percipiat, ib. n. 2. 52
 - Et licentia non sufficit petita, nisi etiam sit obtenta, ib. num. 3. 52
 - Quod si Prælati eam deneger, adeundus est Superior, ut eum dare compellat, ib. n. 4. 52
 - Studia litterarum pertinent ad communem utilitatem, in c. Cæterum, n. 33. de Refcr. 131
 - STUPRANS virginem de jure Canonico tenetur copulari eam dotare & uxorem ducere, in c. Pervenit, n. 2. de Adulter. 134
 - Sed si omnino eam noluerit, non erit cogendus, sed tamen eam dotabit, & punietur, ut in dict. cap. Pervenit, ib. num. 2. 134
 - Stupranti virginem sine vi ex consuetudine non indulgetur alia poena quam ut eam ducat in uxorem, vel concedatur dotet, ib. n. 3. 135
 - STUPRUM est crimen mixti fori, in c. Pervenit, n. 2. de Adulter. 135
 - Stupri poena de jure Canonico est depositio & perpetua detentio in Monasterium, in c. Pervenit, il primo, n. 20. de Test. cog. 147
 - STYLUS in causis Rotalibus, cùm dubia emergunt ad interpretationem Concilii pertinencia, in cap. Quoniam, n. 38. de Const. 123
 - Stylus testamentum maxime est attendendus ad intelligentiam statutorum, in c. Qui Presbyterum, n. 88. de sent. pen. & remiss. 256
 - Stylus Curie quoad citatibnem in impetracionibus litterarum est servandus, in c. Cùm olim, n. 34. de sent. & re judic. 173
 - Stylus Principis attenditur ad dispofendum a verifimiliter litteras necne, &c. in c. Super litteris, n. 57. vers. Ad ignoscendum, de Refcr. 149
 - Item, attenditur an gratia præjudicium inferat, ib. dict. n. 57. & vers. Ad ignoscendum. 149
 - SUBARRHATIO subsoluta post verba alterius ex contrahentibus ad matrimonium apta, arguit consensum matrimonialem, in cap. Si inter virum, nu. 5. de spons. & matrim. 18
 - Subarrhatio post verba unius ex contrahentibus ad matrimonium apta efficit matrimonium, in c. Tuae fraternitatis, n. 16. de spons. & matrim. 18
 - SUBAUDITIO implicita in mente retenta non excusat quin sit falsa vocis significatio, in c. Falsidicus, n. 87. & 97. usque ad n. 102. & 111. & 146. de Crim. fals. 138
 - SUBDELEGARE potest de partium consensu is qui committitur negotium personaliter exequendum nisi in duobus casibus, in cap. Quoniam, n. 2. de offi. Deleg. 487
 - Secus si committatur nudum ministerium, ib. n. 3. 487

- Subdiaconus.**
- Subdiaconatus ordo non est de minoribus, sed de facris, licet in primitiva Ecclesia sacer ordo non repleretur, in c. Præterea, n. 1. de etat. & qual. 377
 - Subdiaconus qui ignoranter per saltum fit Presbyter, post penitentiam in Diaconum ordinatur, & demum poterit secum in sacerdotio dispensari, in c. Tuæ litteræ, n. 1. de Cler. per salt. promot. 183
 - Subdiaconi principalis actus est vasa Domini Corporis offerre, in c. Cùm venisset, n. 37. de Sacr. Unct. 411
- G 4

Successor singularis non succedit in vicium eius à quo cau- sam habet, & bona fides superveniens prodest ei quoad fructuum acquisitionem, in cap. Gravis, num. 133. de reslit. spol. 110
Prælati non dicitur successor universalis sui prædecessoris, nec ejus personam repræsentat, ib. n. 136. 110
Et mala fides prædecessoris non impedit quin successor habens bonam fidem faciat fructus suos, ib. n. 137. 110
Vide in ver. Possessor, &c. quoad fructuum acquisitionem.
Et in ver. Prælati quoad successorem, &c.
Successor in beneficio tenetur solvere debita Prædecessoris pro necessitate Ecclesiæ contracta, in c. Ad hoc, n. 1. & 6. de solut. 221
Successor in beneficio & hæres in quibus æquiparentur, vel non, ib. n. 5. 222
Successor in beneficio tenetur ad debitum prædecessoris, quod constat fuisse contractum pro necessitate Ecclesiæ, licet non probetur verum, ib. n. 7. & 9. 222
Fallit in mutuo, in deposito, & cum res Ecclesiæ pro delicto venditur, ib. n. 8. 222
Successor in beneficio tenetur ad debita, quæ prædecessor pro sui sustentatione vel infirmitate contraxit, ibidem num. 10. & 290. 222
Successor in Episcopatu tenetur ad expensas Advocati pro defensione & necessitate prædecessoris carceribus mancipari, ib. num. 11. 222
Successor in beneficio, an tenetur ad pensiones tempore prædecessoris decurfas & non solutas, ib. num. 12. & seqq. usque ad num. 22. 223
Successor in beneficio ex stylo Rotæ non tenetur ad pensiones decurfas tempore prædecessoris, nisi factis à pensionario diligentibus contra prædecessorem vel illius hæredes, ib. n. 18. 222
Successor in pensionibus solutus pro antiquo possessore habet actionem contra eum vel illius hæredes, ibidem num. 20. 223
Successor in Episcopatu vel Parochiali etiam factis per pensionarium diligentibus contra prædecessorem, non tenetur ad pensiones ante suam provisionem decurfas, nisi detractis congruis, ib. n. 21. 223
Successor an tenetur ad pensiones antiquas pro terminis de curatis, licet sibi non remaneat congrua; Distinguitur, ib. num. 2. 223
Quid si pensio sit reservata cum clausula, dummodò remaneam mille pro Episcopo, vel centum pro rectore, ib. n. 23. 223
Et quid cum clausula, Etiam si non remaneat mille vel centum, ib. num. 30. 223
Et quid si cum eadem clausula non expressa, sed tacite subintellecta, ib. n. 31. 223
Et quid si reservatio sit pura, ib. n. 32. 223
SUFFRAGANEATUS non est titulus perpetuus, nec per illius acceptationem Parochialis intelligitur vacare, in c. Ad hæc, num. 24. de præben. 80
Suffraganeatus non est titulus perpetuus, in c. Episcopalia, num. 58. de privilegiis. 219
Suffraganeatus, non est Prælati, sed Officium, in c. A nobis, il primo, n. 21. de sent. excomm. 207
SUFFRAGANEUS non datur Ecclesiæ, nec populo, sed Episcopo, per cujus obitum expirat suffraganeatus, in c. Episcopalia, n. 57. & 59. de privilegiis. 219
Episcopus suffraganeus consecratur à tribus Episcopis Metropolitanis jubente, in c. Si Archiepiscopus, n. 2. & 10. de tempor. ordinat. 336
Vel à Metropolitanis cum duobus Episcopis, ibidem num. 10. 337
Debent tamen omnes suffraganei consentire, expressè vel tacitè, ib. num. 11. 337
Alioquin consecratus non recipit executionem, ibidem num. 12. 337
Declaratur, ib. n. 15. & 16. 337
Suffraganei nec per se, nec per Procuratorem extrà Concilium Provinciale cogi possunt accedere ad Metropolitanam Ecclesiâ, & contraria consuetudo sublata est à Conc. Tridentino etiam si immemorabilis, ibidem num. 5. 7. & 8. 337
Suffraganei defuncto Archiepiscopo consecrant Episcopum propria autoritate, ib. n. 14. 337
Episcopi Comprovinciales tenentur unâ omnes convenire ad Sedem Metropolitanam pro consecratione Archiepiscopi, ib. num. 3. 336
Et quid post Conc. Tridentinum, ib. n. 4. & seqq. 336
SUFFRAGIUM suum alteri dare nemo invitus compellitur, in c. Licet de vitanda, n. 77. de elect. 218
Suffragia quæ sunt à Presbyteris gerentibus personam totius Ecclesiæ profunt mortuis, etiam si tales Presbyteri sint peccatores, in c. Cum creatura, n. 10. de ce-

lebr. Missar. 553
Suffragium an majorem conferat honorem animæ illius pro quo fit & in quo ejusmodi honor consistat, in c. Fratemitatem, n. 16. de sepulch. 276
Suffragia si considerentur ex virtute charitatis magis profunt iis, qui majoris sunt charitatis, quàm illis pro quibus fiunt, ib. n. 38. & 71. 278
Suffragia valent per modum solutionis debiti, ibidem num. 50. 299
Suffragia prout sunt satisfactioes quædam per intentionem facientis translatae in mortuos magis valent ei pro quo singulariter fiunt, quàm quæ pro eo communiter fiunt, ib. num. 71. 281
Suffragia ut sunt satisfactioes non profunt per modum actionis, ib. n. 75. 281
SUGGERERE quid sit, in c. Ad audientiam, num. 33. de homicid. 120
SULMONENSIS Ecclesiæ origo, in c. Cum certum, n. 25. & 27. de major. & obed. 559
Blondi error, quod Sulmo esset caput Episcopatus Valensis, ib. num. 26. 559
SUPELLECTILIA in locis sacris aservari non debent, nisi fortè id tempus urgente necessitate, in c. Malta, n. 57. Ne Cler. vel Monach. 617
SUPERIOR lege inferior non ligatur, in c. Cum in cunctis, num. 17. de his quæ fiunt à major. part. Cap. 202
Superiores Regulares allegantes ignorantiam ætatis novitii non sunt audiendi, in cap. Significatum, num. 49. de Regular. 343
SUPERPELLICIUM in collatione tonsuræ non est necessitatis, sed congruitatis, in c. Cum contingat, n. 34. de ætat. & qualit. Contrarium, n. 70. 389
SUPERSTITIONES aliquot auditium Evangelium, in principio erat Verbum, vel Missas peculiares in c. Quiddam, num. 4. de celest. Missar. 542
SUPPLETIONES ad Decretales non sunt permissæ, & qui supplet, corrigitur, in c. Relatum, il primo, n. 7. de testam. 263
SUPPLICATIONI tanquam matriæ magis standum est quàm litteris, in cap. Veniens, numero 18. de transact. 613
Supplicatio non est littera Bullata, est tamen littera Pappalis, in c. Licet, num. 6. & num. 31. & 35. de crim. falli. 105
Supplicationes à Papa signate in materia odiosa non veniunt appellatione litterarum Apostolicarum, ib. n. 7. & 30. 105
Contrarium, ib. n. 31. & 36. 105
Supplicatio sola non probat jus alicui competere, ibidem num. 8. 105
Et illius clausulae quandoque ab Officialibus aliter extenduntur, & restringuntur, ib. n. 9. & n. seqq. 105
Et aliquando iustus de causis supplicatio laceratur, ibid. num. 10. 105
Supplicatio sola jus certum non continet, nec suffragatur litteris non expeditis, ib. n. 11. & 13. 105
Sed continet gratiam informem, ib. n. 12. & n. 19. 105
Et intrans in possessionem beneficii, litteris non expeditis, licet habeat supplicationem signatam, perdit omnem jus, ib. n. 13. 105
Et sola supplicatio non dat Canonicum titulum, saltem in suo esse perfecto, ib. n. 14. 106
Supplicatio adhuc in utero existeret dicitur, donec per expeditionem litterarum in mundum producat, ibid. n. 17. 106
Et sumptum de registro supplicationum in iudicio fidem non facit secus in sumpto litterarum Bullatarum, ibid. num. 18. 106
Supplicatio attenditur, etiam si exhibeantur litteræ expeditæ, ubi non agitur de canonizanda gratia, ibidem num. 25. 106
In Supplicatione & signatura Papæ consistit tota sublimitas gratiæ, ibid. n. 27. 106
Supplicatio quando est registrata & soluta componenda, non habet locum, reguli de non judicando juxta formam supplicationis, ib. n. 33. 106
Nec potest lacerari ab Officio, cum sit gratia perfecta, ib. num. 34. 106
Supplicationem falsantes.
Vide in ver. Falsarius litterarum Apostolicarum.
SUPPRESSIO. Vide in ver. Præbenda.
SURDUS & mutus ab honoribus civilibus sunt immunnes, non autem à muneribus patrimonialibus, in c. Licet, n. 27. de censib. 508
Declaratur, ib. n. 24. 509
SUSCIPERE de baptismo vel in baptismo quid importet & quid de verbis levare, tenere vel tangere, in c. Veniens, num. 3. de cognat. spirit. 59
Suspensio

Suspensio, Suspensus.

4 Suspensio non incit Sacramentum nisi in his, quæ sunt jurisdictionis in Capitulo litteræ quas, num. 24. de matrimonio contracto contra inter. Ecclef. 74
1 Suspensio irrogatur ipso jure ob manifestum crimen, etiam non enorme, in c. Ad aures, num. 2. de tempor. ordinat. 334
1 Suspensionem violans ad hoc, ut contrahat irregularitatem, requiritur ut actus à quo est suspensus sit proprius alicujus Ordinis, in cap. vel non est compos, n. 12. de tempor. ordinat. 341
1 Item requiritur, ut actum illum exerceat tanquam minister, ib. n. 28. 342
1 Suspensio à collatione ordinum est verè & propriè censura Ecclesiastica, ib. n. 31. 342
1 Suspensio ab actu Ordinis Episcopalis non includit suspensionem ab actu Ordinis inferiorum, ib. n. 45. 342
3 Suspensio ab officio, an sit suspensio à beneficio, in c. A crapula, n. 22. de vita & honest. Cleric. 3
3 Suspensio minor irregularitatem non inducit, in cap. Quæsitum, num. 10. & 22. de cohabit. Cleric. & Mulier. 18
3 Suspensio quoad se non est censura, sed est suspensio illata à Deo, quæ irregularitatem non inducit, ibidem num. 22. 19
3 Suspensio quoad alios est suspensio inducenda non inducens irregularitatem, ib. n. 25. 19
3 Et hodie etiam quoad notorios fornicatores sublata est per extravaig. Martini V. Ad evitanda, ib. n. 26. 19
3 Suspensio illata à Deo irregularitatem non inducit, in cap. Vestra, n. 13. de cohabit. Clericor. 7
5 Prohibio Divinorum est suspensio, in c. Accusatum, n. 5. de simonia. 29
1 Poena suspensionis infligenda Episcopo bigamum ordinanti, an sit lata sententia vel ferenda, in c. Super eo n. 44. de bigam. 461
1 Suspensus ab Ordinum executione non est capax poenæ depositionis ab Ordine, in c. Super eo, n. 3. de bigam. 458
1 Suspensus non potest eligere, nec eligi, in c. Cum dilectus, n. 8. de consuetud. 187
5 Suspensio à divinis non intelligitur suspensus à prædicationis officio, nec è converso, in c. Responso, n. 20. de sent. excomm. 335
5 Suspensus à divinis celebrando efficitur irregularis, secus in suspensio ab officio prædicationis, ib. n. 21. 335
1 Suspensus ab ordinibus sacris suscipiendis censetur etiam suspensus à dignitatibus Ordinum sacrum annexum habentibus, in c. Ad aures, num. 10. de tempor. ordinat. 334
1 Clericis ob occultum crimen ab Episc. suspensis ab Ordine, & dignitatibus obrentis, vel obtinendis appellare non licet, ib. n. 12. 335
1 Trident. Conc. Decretum in c. 1. sess. 14. expenditur, ib. nu. 13. 335
1 Suspensus ab Ordine, an sit inhabilis ad beneficium obtinendum, in c. Vel non est compos, nu. 9. de tempore ordin. 340
1 Suspensus à collatione certi Ordinis, an sit etiam suspensus à collatione Ordinis superioris vel inferioris, ibid. num. 16. 341
1 Episcopus à collatione Ordinum suspensus si illos conferat, an efficiatur irregularis, ib. n. 17. & seqq. usque ad num. 42. 341
1 Episcopus à Pontificalibus suspensus Missam celebrando in apparatu Pontificali non sit irregularis, ib. n. 20. 341
1 Contrarium, n. 36. 342
1 Suspensus non sit irregularis absolvens ab excommunicatione, aut excommunicando, nisi hæc faciat tanquam Sacerdos & cum solemnitate, ib. n. 23. 342
1 Episcopus à collatione beneficiorum suspensus, si illa conferat, in irregularitatem non incidit, ib. n. 25. 342
1 Suspensus ab officio prædicandi si contraveniat, an efficiatur irregularis, ib. n. 26. 342
1 Episcopus suspensus à collatione Ordinum, an fiat irregularis si minores Ordines conferat, ib. n. 32. 342
1 Suspensus ab Ordinibus, an per exercitium solemne minorum Ordinum irregularitatem incurrat, ib. n. 33. 342
1 Episcopus à collatione Ordinum suspensus, an efficiatur irregularis conferendo primam tonsuram, ib. n. 35. 342
1 Episcopus suspensus si solemniter benedicat, irregularis efficitur, ib. n. 37. 342
1 Episcopus suspensus à collatione Ordinum, an sit suspensus à collatione tonsuræ, ib. n. 40. 342
1 Episcopus à collatione Ordinum suspensus si Missam celebrat, an efficiatur irregularis, ibid. num. 42. & seqq. 342
Fagnani Repertor.

Suspensio, Suspensus.

usque in fin. 342
1 Suspensus à Deo quoad se propter peccatum, non autem à Canone nisi per approbationem ministrando, irregularitatem non incurrit, ib. n. 43. 342
1 Episcopus suspensus ab Ordinibus conferendis non potest absolvere subditum à suspensione, de qua in cap. 1. de re judic. lib. 6. ibid. n. 44. 342
3 Suspensus ab homine si celebrat antequàm sententialiter absolvatur, irregularis efficitur, in c. Quæsitum, n. 8. & 20. de cohabit. Cleric. & Mulier. 17
Vide in ver. Irregularis & Irregularitas.
3 Suspensus à Canone propter crimen celebrando non fit irregularis, nisi Canon hoc exprimat, ib. n. 15. 18
3 Suspensus à Canone tunc demùm incurrit irregularitatem, quando per modum sententiæ fit in Canone suspensio, ib. nu. 16. 18
3 Suspensus usque ad congruam satisfactionem, cui citò satisfaciatur, officium suum & beneficium recuperat, in d. c. Quæsitum, n. 18. de cohabit. Cleric. & Mulier. 19
3 Suspensus ab officio censetur etiam suspensus à beneficio tribus concurrentibus, ib. n. 30. 19
3 Suspensio non currit tempus ad conferendum, nisi fit negligens in petenda absoluteione, in c. Quia diversitatem, n. 10. de concecl. præb. 181
Vide in ver. Beneficium quando conferendum.
5 Suspensus & excommunicatus à jure potest suspendi & excommunicari ab homine, in c. Accusatum, num. 7. de simon. 29
3 Suspensus ab officio, an sit suspensus à beneficio, in cap. A crapula, n. 22. de vit. & honest. Cleric. 3
SUSPICIO modica non debet sapientis animum immutare, in c. Ex conscientia, n. 4. de crim. falli. 172
1 Suspicio est credulitas ex levis conjecturis, & tenet medium inter dubitationem & opinionem, in c. Ne innitatis, n. 94. & 261. de consuetud. 36
1 SUSTENTATIONIS duplex titulus haberi non potest, nisi pro rebus diversis, in cap. Significatum, nu. 43. de præben. 77
1 SYMBOLI nova editio pertinet ad solam auctoritatem Summi Pontificis, in cap. Majores, numero 15. de Baptism. 562
1 Symbolum quid sit, & quotuplex, in c. Firmiter, n. 26. de Summa Trinit. & Fide Cathol. 5
1 Symbolum Apostolorum, ubi, quando, & cur ab Apostolis compositum fuerit, ib. n. 27. 5
1 Symbolum undè dicitur, n. 28. 5
1 Fidei articuli in Symbolo Apostolorum comprehens qui quot numerentur, & qualiter linguis singulis attribuantur, ib. n. 29. 6
1 Symbolum Nicænum, ubi, quando, & cur editum, ibid. num. 30. 6
1 Symbolum majus, cujus auctoritate decantetur in Missa, ib. nu. 32. 6
1 Symbolum Quicumque unit, ubi, quando, & cur editum ab Athanasio, & quomodo Ecclesiæ auctoritate receptum fuerit, ib. n. 33. 6
1 Symbolum Fidei ordinare Summi Pontificis munus est, non privatorum Patrum, ib. n. 34. & 38. 6
1 Symbolo Apostolorum alia Symbola à diversis Conciliis fuerunt adita ad explanationem veritatis, & exclusionem errorum insurgentium, ib. n. 35. & seqq. 6
1 Constitutio cap. Firmiter, an congruè dici possit quartum symbolum, ib. n. 36. 8
1 Fidei professionis formula à Pio IV. præscripta, Symbolum appellari potest, ib. n. 37. 6
1 Papa potest Fidei Symbolum ordinare etiam sine Concilio, ib. nu. 38. 6
1 Symbolum Apostolorum & Orationem Dominicam omnis Christianus ex necessitate salutis tenetur memoriter retinere; Symbolum verò Patrum Sacerdotes & omnes gradus Ecclesiæ, ib. n. 45. 7
1 Concilii Foroliviensis decretum de Symbolo Fidei expenditur, ib. n. 46. 8
1 SYMMACHUS Papa à Concilio non fuit absolutus, sed dimissus, tam ex capite innocentie, quàm ex defectu jurisdictionis, in c. Significati, n. 73. de elec. 201
3 SYNCOPE quid sit, in cap. Dolentes, num. 7. de celebr. Missar. 57
3 SYNDICI, Procuratores, Sacrificæ & alii Ministri, qui sine ulla jurisdictione officium aliquod habent, non dicuntur in dignitate constituti, etiam si sint perpetui, ib. nu. 36. & 54. 542

Synodalis Constitutio.

Vide in ver. Constitutio Synodalis.
Et in ver. Synodi Provincialis auctoritas & auctoritas. H 4

Synodus Diocesana.

- Episcopi in Synodo non possunt quidem statuere, quod obviet Canonis institutis, in c. Quod super his, n. 26. de major. & obed. 563

- est de iuribus Episcopilibus, ib. n. 50. 523

Synodus Provincialis a quo, et quibus ex causis quando indicanda.

- Concilia Provincialia, quibus ex causis olim a sanctis Patribus instituta fuerint, in cap. Sicut olim, num. 13. de accusar. 19

Synodus Provincialis a quibus, et quando, ubi celebranda.

- Concilium Provinciale celebrare tenentur Metropolitanus singulis annis de iure communi, in c. Sicut olim, n. 1. & 19. de accusar. 8

Synodo Provinciali qui debeant interesse, et quo ordine.

- Concilio Provinciali qui teneantur interesse, in c. Sicut olim, num. 28. de accusar. 20

Synodus Provinciale non celebrantium vel non interessentium pena.

- Metropolitani & Episcopi negligentes cogere Provinciale vel Diocesanae synodum, qua panam sint puniendi, in c. Sicut olim, numero 105. & numero sequente de accusat. 22

Synodi Provincialis auctoritas et acta.

- Concilio Provincialium decreta in Gregoriana compilatione inserta, habent vim Generalium Constitutionum, in c. Canonum statuta, n. 13. & sequ. de constit. 15

- Ad Conc. Provinciale debent vocari & admitti Cathedralium Ecclesiarum Capitula, in c. Etsi membra, n. 1. De his, quae sunt à Praelatis. 205

Index Rerum

Ab examinatoribus Synodalibus officii ratio repositenda, ib. nu. 51. 21
 Cause interiorum Clericorum minus propriè ad Provinciale Concilium pertinent, ib. n. 52. 21
 Cause vertentes in prima instantia coram Suffraganeis, quando in Concilio tractandæ, ib. n. 53. 21
 Introducæ coram Ordinariis, in prima instantia non avocandæ, ib. nu. 54. 21
 Sed pendentes coram Archiepiscopo advocari poterunt, ib. nu. 55. 21
 Appellari potest ab Ordinario ad Concilium Provinciale omisso Archiepiscopo, & ab ipso Archiepiscopo ad Concilium, sed non è converso, ib. n. 56. 21
 Visitationem Diocesis, quam Episcopi impediti facere possunt per suos Generales Vicarios, Concilium Provinciale suscipere non potest, ib. n. 57. 21
 Procedit in causis criminalibus contra Provifores seu Vicarios Generales etiam Archiepiscopi, ib. n. 58. 21
 Paterum querelas contra quoscumque Judices & Potentes recipit, ib. n. 60. 21
 Post causas & controversias, ad correctionem & reformationem procedit, ib. n. 61. 21
 Ut Seminaria in Diocesi vel Provincia erigantur, & salubriter ordinentur, provident, ib. n. 62. 21
 Formam instructionis pro promovendis ad Cathedralis Ecclesias præscribit arbitrio Papæ approbandam, ibid. nu. 63. 21
 Congregat de causis ob quas Ecclesiæ Suffraganeorum à Metropolitanis visitari debent, ib. n. 64. 21
 Præscribit formulam ad debitum in Livinis Officiis regimem, ib. n. 65. 21
 Formam examinis per concurrem observandam curabit, scietque sibi à Pio V. ademptam facultatem eadem formæ aliquid addendi vel minuendi, ib. n. 66. 21
 Expendit si quæ Cathedralis sint utendæ & redditibus augendæ, & consecra instrumenta ad Papam transmittit, ib. nu. 67. 21
 De abusu & quætionibus circa imagines & reliquias Sanctorum judicabit, & qualiter, ib. n. 68. 21
 In Capitularium generalium defectum circa Regularium reformationem provident, ib. n. 69. & n. 90. 21
 Absolutio circa indulgentiam à Papam deferri, ib. n. 70. 21
 Decretum de matrimonii clandestinitas in singulis Parochiis publicari precipit, ib. n. 72. 21
 Judices synodales designabit, ib. n. 73. 21
 Item Judices, qui de alienationibus etiam à Sede Apostolica confirmatis judicent, ib. n. 74. 21
 Majoris auctoritatem habet synodus Provincialis ex Conc. Tridentino, quam de jure communi, ibid. nu. 75. 22
 Contra jus regulariter statueret non potest, sed solum præter, ib. n. 76. & 79. 22
 De rebus fidei & majoribus causis non potest quidquam tractare, vel diffinire, ib. n. 78. 22
 Suis Decretis potest adjungere jus commune, pœnas novas addendo vel antiquas augendo, ibid. n. 79. 22
 Abstinere debet à novis Decretis, quæ jure communi & Pontificis Constitutionibus minus consentent etiam in casibus à jure perm. ssa, ib. n. 80. 22
 Supplere debet ubi per antiquos Canones, vel ultimum generale Concilium non est sufficienter provisum, ib. n. 81. 22
 In quætionibus controversis à diffinitionibus ablinebit, præsertim circa Sacramenta, censuras & alios conscientie casus, ib. n. 82. & 91. 22
 Causam non summariam non potest summariam efficere, nec instantiam facere brevior, ib. n. 83. 22
 Nec appellationes prohibere, ib. n. 84. 22
 Nec ordinem iudicij prætermittit, ib. n. 85. 22
 De jurisdictione Ecclesiastica & seculari consultus erit nihil statuere, ib. n. 86. 22
 Exemptos non ligat suis decretis, nisi in casibus, in quibus Episcopi vel Concilio potestas in eos tributa est, ib. n. 87. 22
 Cum Capitulis exemptis & Regularibus quomodo se gerere debeat, ib. n. 88. 22
 Quoad monasteria exempta Episcopi sunt executores eorum, quæ continentur in Conc. Trid. sess. 25. de Regul. ib. n. 89. 22
 Et eorum negligentiam supplere synodus Provincialis, ib. n. 90. 22
 Explicabit quæ scitu sunt necessaria circa Sacramenta & Clericorum functiones, ib. n. 91. 22
 Adhærationes frequentes interfert in his, quæ sub jurisdictione ipsius non cadunt, ib. n. 92. 22
 Concilia Provincialia decreta quo stylo sint conscribenda, ib. n. 93. 22
 A Metropolitanis & Episcopis subcribantur sub correctio,

ne Sedis Apostolicæ, ib. n. 94. 22
 Ad quam in unum volumen redacta pro emendatione & approbatione transmittantur, ib. n. 95. 22
 His additis quæ synodus judicabit Sanchillimus proponenda pro felici profectu Provincie, ib. n. 96. 22
 Episcopus in Diocesana Synodo & Archiepiscopus in Conc. Provinciali an possint aliquid statuere adversus Regularium privilegia, in c. Quod super his, n. 14. de major. & obed. 562
 Synodi Cracoviensis & Gnesnen. decreta circa Regularium exemptionem an sustineantur, ib. d. num. 14. & seqq. usque in finem. 562
 Synodi Cracoviensis decreta contra Regulares expenduntur, ib. n. 15. 562
 Synodus Provincialis facultatem non habet derogandi Concilio Generali, nec obligat extra Provinciam, in c. Quod à Prædecessore, n. 49. de schismat. 95
 Concilii Provincialis decreta subdit omnia Episcoporum observare tenentur, in c. Et si membra n. 51. de his quæ sunt à Prælatis sine consensu Capituli. 206
 Exempti compelli possunt ad eorum observantiam in casibus, in quibus de jure communi vel ex Concilio Tridentino potestas in ipsos tributa est Episcopis vel synodo Provinciali, ib. nu. 52. 206
 Synodus Provincialis non potest inhabitare subditos ad Episcopatus in partibus infidelium, in c. A nobis, il primo, num. 11. de sent. excomm. 306
 Vide in ver. *Constitutio Synodalis.*
 Synodi Provincialis statuta non obligant extra Provinciam, ib. n. 13. 307
 Concilium Provinciale non potest quisquam statuere contra Concilium generale, nec contra Regularium privilegia, in c. Quod super his, numero 24. de Major. & Obed. 563

Synodus Provincialis quoad potestatem Metropolitanam.

In Concilio Provinciali quæ sit Metropolitanæ authoritas in c. Sicut olim, num. 97. & num. seqq. usque ad num. 105. de Accusatione. 22
 Dissolvere non potest Concilium sine consilio & assensu Co-Episcoporum, ib. n. 98. 22
 Nec cuiquam silentium indicare, aut alia hic expressa facere, sine eorum consilio & assensu, ib. n. 98. 22
 Potest tamen mandare ne quis loquatur extra locum, aut Synodum perturbet, ib. n. 99. 22
 An & quando possit cognoscere causas Suffraganeorum, vel eis subjectorum, ib. n. 100. 22
 Contra Episcopos usurpantes in Concilio vel extra illius jurisdictionem non potest procedere nisi extra Concilium, ib. n. 101. 22
 Non potest visitare Suffraganeos nisi causa cognita & probata in Conc. Provinciali, ib. n. 102. 22
 Nec sufficit ut Concilium declarat eum posse visitare, eo quod adint querela contra Episcopos, ib. n. 103. 22
 Metropolitanæ & Episcopi in Conc. Provinciali sunt iudices, ib. n. 104. 22
 Vide in ver. *Synodus Provincialis à quo indicenda.*
 Et in ver. *Synodus Provincialis quoad votum.*
 Et in ver. *Metropolitani.*

Synodus Provincialis quoad votum.

In Concil. Provinciali qui votum habeant decisivum vel consultivum, in cap. Sicut olim, num. 31. & 34. de Accusat. 20
 Votum prius dandum ab iis qui inferioris Ordinis sunt, ib. nu. 32. 20
 Metropolitanæ & Suffraganeis discrepantibus quanam sententia prævalere debeat, ibid. num. 33. & num. seqq. & num. 104. 22
 Suffraganei in Synodo Provinciali habent votum decisivum, & sunt Coniudices, in c. Antigonus, n. 62. de Pæcis. pag. 599
 Capitula Cathedralia in Conc. Provinciali votum habent consultivum, non decisivum, in c. Esti membra, n. 10. de 41. & seqq. & n. 53. de his quæ sunt à Prælatis sine cons. Cap. 205
 Et possunt contradicere & appellare, ib. n. 13. 205
 Omnia sunt gerenda de consilio Capitulorum Provincie, ib. n. 46. 206
 Abbates Commendatarii & Capitulum Deputati vocem habent consultivam tantum, ib. nu. 53. 206
 Procuratores Episcoporum vocem habent etiam decisivam, si Concilio Provinciali placuerit, ib. n. 54. 206

TABELLIO

TABELLIO factus Clericus non perdit ipso facto Tabellionatus officium, in c. Sicut te, nu. 6. Ne Cler. vel Monach. 616
 Idem, si fiat Religiosus, Decurio vel Advocatus, ibid. num. 7. 616
 Tabellio est servus publicus, ib. n. 13. 616
 Tabellio factus Clericus vel Monachus potest rogationes supplere & authenticare, ib. n. 32. 618
 Quia propter, nu. 54. de elect. 267
 TABELLIONATUS officium non potest Clericis interdici auctoritate Laicali, sed Ecclesiastica tantum, in cap. Sicut te, n. 4. Ne Cler. vel Monach. 616
 Tabellionatus officium cur non liceat Clericis exercere, ib. n. 10. & seqq. 616
 Tabellionatus exercitium est genus rogationis, ib. n. 11. & 15. 616
 Tabellionatus officium quibus Clericis interdicitur, ibid. nu. 20. & seqq. usque ad n. 33. 618
 Quid in Clericis Sacrorum Ordinum beneficiatis, ibidem num. 21. 616
 Et quid in non beneficiatis & indigentibus, ib. n. 22. 616
 Et quid in Clericis minorum Ordinum beneficia obtinentibus, ib. n. 26. 617
 Et quid si beneficium non habeant, sed patrimonium sufficientis, ib. n. 27. 617
 Et quid si egent, ib. n. 28. 617
 Tabellionatus officium an prohibeatur Clericis causatim quatenus velint beneficia retinere, in c. Cum & plantare, n. 7. de Privil. 221
 Tabellionatus officium regularibus exercere non licet nisi in causa hæreticis, ib. n. 30. & 61. 617
 Privilegium tamen Apostolicum super hoc Regularibus concessum nullo Trid. Decreto est revocatum, ibidem num. 31. 617
 Tabellionatus officium an Clerici exercere possint in causis Ecclesiasticis, seu spiritualibus coram Ecclesiastico Iudice, ib. n. 56. & seqq. usque in fin. 618
 Tabellionatus officium in causa hæresis exercere possunt Religiosi & Clerici etiam in sacris & beneficiatis, ibidem num. 61. 619
 TACENS veritatem quando teneatur pœna falsi & peccat, late declarat, in c. Falsidicus, n. 7. & n. seqq. de Crim. fals. 154
 Peccat quando assumit officium testificandi, ibid. dict. num. 7. 154
 Et peccatum mortale, ib. n. 8. & 124. 154
 Idem est quando aliter ex alio officio assumpto tenetur dicere veritatem, ib. n. 9. 154
 Et idem quando ex alia causa ad id tenetur, ib. n. 10. 154
 Tacens veritatem Superioribus suis peccat, ib. n. 11. 154
 Quod etiam procedit in tacente crimen capitale per ipsum commissum, ib. n. 125. 160
 Tacens veritatem non peccat quando non compellitur respondere, & veritas aliter haberi potest, ib. n. 12. 154
 Limitatur quando procuraretur veritas ab aliis posset haberi, ib. n. 13. 155
 Tacens veritatem peccat quando non potest aliter de veritate liquere, & proximus inde damnari paritur, ibid. n. 14. & n. 131. 155
 Tacens veritatem ad favorem proximi, ne puniatur in causa criminali non peccat, ib. n. 15. 155
 Fallit primò, quando assumpsit officium testificandi, vel alius ex officio tenetur, ib. n. 16. 155
 Fallit secundò, in subsidium quando veritas aliter haberi non potest, ib. n. 17. 155
 Tacens veritatem in impetratione à Principe peccat, ibid. num. 18. 155
 Tacens veritatem iudici non juridicè interroganti non peccat, ibid. n. 127. 160
 Tacens verum vel exprimens falsum in rescripto. Vide in ver. *Subreptio.*
 TACITURNITAS ratihabitationem non inducit, in cap. Tuz litteræ, n. 39. & 56. de Cler. per sal. promot. 156
 Declaratur, n. 58. usque ad n. 65. 157
 Taciturnitas an & quando habeatur pro consensu, ibidem num. 55. 156
 Et quid in prejudicialibus, & ubi agitur de obligatione inducenda, ib. n. 56. 156
 Et quid si cum taciturnitate concurrat actus positivus, ib. n. 57. & seqq. usque ad n. 65. 156
 Et quid in favorabilibus, ib. n. 63. 157
 Taciturnitas est quid medium inter consensum & contradictionem, in c. Nobis, n. 99. de Simon. 39

Fagnani Repertor.

5 Taciturnitas non sufficit in re gravi & onerosa, sed requiritur expresse consensus, ib. n. 100. 39
 TACTUS moralis an sufficiat ad contrahendam cognationem spiritualem, in c. Veniens, n. 1. de Cogn. spir. 59
 Tactus corporalis requiritur ad cognationem spiritualem contrahendam, ib. n. 4. 59
 Tactus immediate præcedens vel subsequens Baptismum an sufficiat ad cognationem spiritualem contrahendam, ib. nu. 10. 60
 Tabis dictio est restrictiva ad similia & dissimilia exclusiva, in c. Relatum, il primo, n. 4. de Testam. 262
 Talis quis esse presumitur in quali habitu reperitur, in c. In audientia, n. 3. de sent. excomm. 312
 Talis interest divinis Officiis pro denario, qui non interesset pro Deo, in c. Olim, n. 42. de Verb. signif. 355
 TANGENS linæum, quo puer est involutus, aut simulans puerum tangere an contrahat cognationem spiritualem, in c. Veniens, n. 7. de Cognat. spir. 60
 TAXATIO seu modificatio in ejus est arbitrio, in cuius totalis est denegatio, in c. Statuimus, n. 36. de suppl. neglig. Præl. 325
 Declaratur, ib. n. 40. 44. & 46. 325
 TAXATIVÆ dictiones non semper in oratione subaudiuntur, in c. Patentibus, n. 16. de Priv. 224
 TAXILLOS faciendi ars prohibita est, in c. De carcere, n. 13. de homic. 116
 TEMPLARIORUM Ordo extinctus à Clemente V. in Concilio Viennensi, in c. Nullus, n. 73. de for. compet. 44
 Templarii & Hospitalarii semel in anno admitti possunt ad divina Officia in Ecclesia interdicta, in c. Cum & plantare, n. 7. de Privil. 221
 TEMPUS ad præsentandum præfixum currit etiam Patronis non valentibus præsentare propter litis impedimentum, in c. Cum propter, n. 4. de Jurepatr. 458
 Et an currat Patronis ignorantibus, ib. n. 4. 458
 Temporis cursus ubi non fundatur super negligentia ad Superiorem devolvitur ipsum jus, non autem modus ordinandi Ecclesiam, ib. n. 6. 458
 Tempus Episcopo præfixum ad nominandum Clericos idoneos, vel edictum apponendi in Parochialibus devolutis quando incipiat, ib. n. 11. 459
 Et quid in bimetris Episcopis præfixo ad instituemum ex Bulla Pii V. Patronis non præsentantis in trā legitima tempora, ib. n. 12. 459
 Tempus an currat de momento ad momentum spectandum est forma verborum, in cap. Ad nostram, num. 35. de Regul. 352
 Tempus transgressionis exitii an debeat attendi ad dignoscendum quis sit Iudex competens tam contra Clericum, quam contra Laicum, in c. Magnus, n. 90. de oblig. ad ratioc. 456
 Tempus delicti attenditur quoad penam imponendam, non quoad competentiam Iudicis, in c. Si quis, n. 57. de for. compet. 32
 Tempore habili vel inhabili aliquid gerere paria sunt, si effectus conferatur in tempore inhabili, in c. Accipimus, nu. 34. de Pæcis. 608
 Tempus non est modus tollende obligationis, in c. Treugas, n. 24. de Treug. & Pac. 581
 Declaratur, ib. n. 30. 582
 Tempus non est de substantia Ordinis, in c. De eo, nu. 20. de temp. Ordin. 329
 Tempus vacationis Beneficii attenditur ubi agitur de habilitate vel inhabilitate personæ, in c. Dilatus, il secundo, n. 19. de Præb. 108
 Tempus currit etiam ignorantibus, si præfixum sit, non in odium negligentie, sed in favorem alterius, in c. Quia diversitatem, n. 12. de conceffi. Præb. 181
 TENENS puerum ad effectum unktionis & Cathedrismi, non autem Baptismi, non contrahit cognationem spiritualem, in c. Veniens, n. 17. de Cogn. Spirit. 61
 TERMINUS ad sententiam præfixus à Iudice vel Arbitro extinguitur per mortem citati, & sententia postea lata non tenet, in c. Ex parte, n. 15. de Arbitr. 643
 Terminus decem dierum à Conc. Trid. præfixus in c. 18. sess. 24. an sit computandus à die habitæ notitiæ vacationis Ecclesiæ, an verò liberum sit Episcopo quandoque illum præfigere, in c. Cum sit ars, n. 41. & seqq. usque ad n. 48. de stat. & qual. 403
 Terminum implicat currere ipso jure, & esse ab Episcopo assignandum, ib. n. 45. 403
 Terminus Capitulo præfixus ab Episcopo ad corrigendos Capitulares non est expectandus, si Capitulo dicat se nolle corrigere, in c. irrefragabili, S. Excessus, n. 6. de off. ordin. 527
 Terminus Iudicij assignatus in rescripto ad causam diffiniendam currit à tempore præsentationis litterarum, & non ante, in c. Super eo, il secundo, n. 9. de appel. 176